

အာရှ ဗဟိုပိုင်း

De/

ssel

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Rubensstraat 17, Breda, telefoon (076) 13 61 37.
Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingerdijk 331a, Schiedam, telefoon (010) 26 19 90.
Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.
2e Voorzitter: W. J. Mulder, Verwerstraat 39, Deventer, telefoon (05700) 2 36 48.
Commissaris: J. J. Krol, Trompstraat 16, Meppel, telefoon (05220) 5 38 84.

DISTRICTSVOORZITTERS

District Groningen: R. P. Smith, Zuiderveen 36a, Winschoten, telefoon (05970) 35 83.
District Friesland: J. Forsten, Molenpolle 8, Franeker, telefoon (05170) 29 68.
District Drente: J. H. Heijnen, W. Grolstraat 126, Barger Oosterveld, telefoon (05910) 2 54 20.
District Overijssel: A. M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 41, Haaksbergen, telefoon (05427) 30 06.
District Gelderland: D. J. Prinsen, Berkenlaan 132, Silvolde, telefoon (08350) 53 14.
District Utrecht: Th. Corbee, St. Bonifaciusstraat 76, Amersfoort, telefoon (033) 1 97 04.
District Noord-Holland: A. J. F. Lammerse, Oude Kruisweg 104, Vijfhuizen, telefoon (023) 28 59 06.
District Zuid-Holland: G. C. Goedschalk, Akeleistraat 148, Den Haag, telefoon (070) 68 16 70.
District Zeeland: J. van der Walle, Churchilweg 4, Hulst, telefoon (01140) 38 16.
District Noord-Brabant: J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, telefoon (08860) 29 78.
District Limburg: H. J. Nooljen, Reigerstr. 29, Tegelen, telefoon (077) 13 34 58.

CONTACTPERSONEN TECHNISCHE COMMISSIES

D. J. van der Molen, Esschingstraat 80, Dalfsen, telefoon (05293) 12 57, voor tropen, grasparkieten etc.
H. J. Veerkamp, Royaarsplein 12, Schiedam, telefoon (010) 71 48 39, voor kleur- en postuurkanaries.
H. Elst, Plantage 213, Beverwijk, telefoon (02510) 2 66 07, voor zangkanaries.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Aletta Jacobsstraat 4, 4600 AB Bergen op Zoom, postbus 74, gironummer 1148324, telefoon (01640) 3 50 07.
Geopend: 08.00 - 17.00 uur. 's Zaterdags gesloten.

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling.
Binnenland f 25,— per jaar, bij vooruitbetaling op onze giro 1148324. Buitenland f 30,— per jaar, per luchtpost extra tarief volgens PTT-kosten.
België: 370 BFr per jaar, bij vooruitbetaling op rekening nr. 000-0156074-01 bij het bestuur der postcheks te Brussel 1.
Opgave abonnement bij het Bondsbureau, Bergen op Zoom.

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling.

ADRESSEN SPECIAALCLUBS N.B.v.V.

Nederlandse Zebra-vinkenclub

Secretaris: P. Kool, telefoon: 05280 - 6 80 28, Röntgenhof 33, Hoogeveen.
Penningmeester: A. A. Straver, Emmalaan 9, Alphen a. d. Rijn, Postgiro 3541696 t.n.v. penningm. NZC Alphen a. d. Rijn.
Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries

Secretaris: W. de Vries, Vleugel 3, Hoogvliet, telefoon (010) 38 27 43.
Penningmeester: P. Bos, Wilhelminalaan 11, Harderwijk, telefoon (03410) 62 73
Giro t.n.v. de postuurkanarieclub no. 1667906.
Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Eur. vogels en hun hybriden.

Secretaris: W. F. van Wel, Lierenhout 15, Boxtel, telefoon 04116 - 58 89.
Penningmeester: G. F. Jansen, Fresiastraat 15, Baarn, telefoon 02154 - 1 83 34.
Giro: 3158484 t.n.v. Spec. cl. Eur. Vogels. Contributie f 17,50 per jaar.

Speciaalclub van insekten- en vruchtenetende vogels

Secretaris: H. Kehl, Kruiningenstraat 170, Rotterdam-3023, telefoon (010) 80 28 54.
Penningmeester: S. J. van Schie, Bootsmanstraat 3, Rotterdam, telefoon (010) 76 75 47, giro 2625815, t.n.v. penn. speciaalclub. Contributie f 25,— per jaar. Entree f 5,—.

Japanse Meeuwenclub

Secretaris: P. A. M. Timmermans, Vijverstraat 3 Halsteren, N.-B., telefoon 01642 - 44 43.
Penningmeester: W. A. M. Berns, Kerkallee 91, Velp, Gld., telefoon (085) 61 96 28. Rek. nr. 30 39 88 207 Rabobank, Velp, t.n.v. penn. J.M.C. Contributie f 15,— per jaar, entree f 5,—.

Parkieten Speciaalclub van Gras en Grote Parkieten

Aanmeldingen bij C. van Gemeren, Karel Doormanstraat 42, Waubach (L). Tel. 045 - 31 40 95 of bij A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek (L), tel. 045 - 21 78 58. Contributie 15 gld. per jaar. Entree f 2,50. Storten op postgiro nr. 3587100 t.n.v. Parkieten Speciaalclub, Karel Doormanstraat 42, Waubach (L).

Inlichtingen, opgave nieuwe leden en betaling contributie uitsluitend aan bovenstaande adressen.

Vogels

BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS (OPLAGE 47.000)

REDACTIE

C. E. van Berkel
Chr. Walraven

Redactieadres: Postbus 74 - 4600 AB Bergen op Zoom

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publikatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeelten daarvan is verboden.

ADVERTENTIES

Voor advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V.

Kleine annonces, voor afdelingen, leden en abonnees op „Onze Vogels”, van zuiver particuliere aard zie onder „Vraag en Aanbod”.

VRAGEN OVER?

KLEURKANARIES aan: W. C. Oonk, Bergweg 37, Lochem.

ZANGKANARIES aan: M. van Woezik, Homberg 27-16, Wijchen.

GRASPARKIETEN aan: A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek.

ZEBRAVINKEN, JAPANESE MEEUWEN EN TROPENBASTAARDEN aan: W. Tolman, Beatrixstraat 14, Hardenberg.

GROTE PARKIETEN, EUROPESE VOGELS (WILDZANG) EN HUN BASTAARDEN aan: D. A. Duivis, St. Josephstraat 46, Teteringen.

TROPISCHE VOGELS aan: G. v. d. Watering, St. Theresiastraat 25, Roosendaal.

Uitsluitend brieven met betaald antwoord!

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op 25 juli 1976.

IN DIT NUMMER

	pag.
De Quetzal als vogel en munteenheid	244
De bruinborstrietvink	248
Van groen tot albino	249
Groenvleugelduiven	250
De volière van de maand	252
Waarheen???	254
Een koekoek onder de eenden	255
De kleurvererving bij grasparkieten	256
Onze ervaringen met afrikaanse soorten	257
Het gebeurde op een vogelmarkt	258
Vakantiepuzzel 1977	259
Vogel van de maand; Kemphaan	260
Pietpraat over blauwopaal	261
Kweken met japanse kwartels	262
Het grootbrengen van een neushoornvogel	263
Enkele leden van de familie prosopoeia	264
Wat lezers schrijven	266
Beplanting in en om de volière/Onze tuin/ Onkruiden	268/269
Het ruien en verkleuren van vogels	270
Uw vraag? Ons antwoord!	272
Parijse frisé	275
Voliëretekening	276/277
Nieuws uit Dierenpark Wassenaar	278
Theoretische kennis van de kleurkanariekeek, overbodige luxe of noodzaak?	279
Japanse meeuwen	281
Belangrijke mededelingen	282

IN DIT NUMMER ADVERTEREN

	pag.
Witte Molen/NBvV Boekenservice	246/247
Sluis	251
404/Dinxperlo volièregaas	252
Tek/Siem van 't Hart/Van Waardhuizen/ Tilb, vogelhandel	270
Zomer & Keuning	274
Adgefo/Blankestijn	276
Bogena	280
Vraag en aanbod	283
Fauna	284
Tovo/Gezasept/Paradiso	285
Hellingman	286
Kappelle/Animali/Orni-Mondo/Veraka/ R. v. d. Veen/Edelchemie/Benny Slagers/ Van Gils	287
Witte Molen/Allesterin	288

Foto omslag en pagina 245 Pauwentrogon, Vogelpark Walsrode/H. Müller.

Ontwerp en druk: Steens b.v., boekdruk/offset
Postbus 59 - Schiedam - Telefoon (010) 73 00 88

de quetzal als vogel en munteenheid

sel

De familie Trogonidae, de Trogons, herbergt de meest kleurrijke vogels die we kennen. Ze hebben een lange, trapsgewijs aflopende staart en een korte, forse snavel. Omdat ze deze snavel gebruiken om nestholten te maken in vermolmde boomstammen, noemt men ze ook wel „knaagsnavels”. Zij vertonen geen duidelijke verwantschap met andere vogelfamilies, om welke reden men de trogons als een aparte familie beschouwt.

De bekendste van alle trogons is de QUETZAL, *Pharomachrus mocino*, die al tijdens de oude culturen van de Maya's en Azteken een bijzondere vereering genoot en thans nog voorkomt in het wapen van Guatemala; ook de munteenheid van deze Middenamerikaanse staat is naar deze vogel genoemd. Opvallend is het contrast van rood en groen in zijn

verentooi. Het mannetje heeft bovendien bijzonder lange bovenstaartdekveren, die een prachtige sleep vormen met een lengte van soms 1,05 m. Volgens een Indiaanse legende heeft de Quetzal ook een rol gespeeld in de strijd tegen de Spaanse veroveraar Pedro de Alvarado. Herbert Wendt schrijft hierover het volgende: „Toen de soldaten van Alvarado op het slagveld van Quetzaltenango omstreeks dertigduizend Maya's hadden neergesabeld, kwamen volgens de legende ontelbare quetzals uit de hemel neerdalen om als dodewachters de vermoorde Indianen met hun groene veren af te dekken, waarbij het bloed van de doden de veren van de vogels doordrenkte.” Sindsdien, zo gaat het verhaal onder de Indianen van Guatemala, is de quetzal aan de onderzijde rood.

Deze legendarische vogel, waarvan het bestaan

De

zelfs een aantal malen is aangevochten, leeft in de bergwouden van zuidelijk Mexico tot aan Panama. In Zuid-Amerika wordt hij vervangen door verwante vormen, waarvan de bovenste staartdekveren niet langer zijn dan de staartpennen zelf, zoals bij de pauwquetzal. In Guatemala is deze „wondervogel” tegenwoordig zeer zeldzaam, niet alleen tengevolge van een onbarmhartige jacht, maar ook door het kappen van de oerwouden en de daarmee gepaard gaande milieuvernietiging, waardoor zijn verspreidingsgebied sterk is ingekrompen. Voorlopig houdt de vogel nog stand in moeilijk toegankelijke bergwouden in Honduras en Costa Rica, waar hij tot op bijna 3000 meter hoogte voorkomt en in de Zuid-mexicaanse provincie Chiapas. De van half mei tot augustus durende regentijd brengt hij door op geringere hoogten (van 1000 tot 1400 m), waar hij ook broedt. De overige acht maanden van het jaar trekt hij naar streken op meer dan 1800 m hoogte, waar dan nog de vochtige atmosfeer te vinden is welke de quetzal op prijs stelt.

Buiten de broedtijd sluiten quetzals zich veelal tot kleine troepen aan. In Costa Rica heeft men 2 broedsels per jaar geconstateerd, terwijl de quetzals in Zuid-Mexico zich beperken tot een enkel legsel per jaar. In deze periode kan men de unieke baltsvlucht van het mannetje waarnemen, zoals die door Helmuth O. Wagner is beschreven. Over het broedgedrag van de quetzal zijn we vooral goed ingelicht door het onderzoekingswerk van Alexander F. Skutch, die in de dichte oerwouden van Costa Rica verscheidene broedholten van de quetzal heeft gevonden op een hoogte van 4—20 m boven de grond. Steeds bleken de vogels vermolmde boomstammen te hebben gekozen, waarin ze hun veel op die van spechten lijkende broedholten zelf hadden uitgehakt. In Guatemala vertelt men dat de quetzal een hol maakt met een tweede opening aan de achterzijde van de stam, om bij het broeden zijn staart niet te beschadigen. In feite bleken alle gevonden nesten slechts één opening te hebben en de staartveren van het mannetje zagen er na de broedperiode dan ook deerlijk gehavend uit. De eieren van de quetzal zijn lichtblauw en in de regel ongeveer 35 x 30 mm groot. Het legsel telt meestal 2 eieren, die 16 tot 18 dagen worden bebroed. 's Nachts en 's middags broedt het wijfje, het mannetje neemt 's morgens en in de namiddag de dienst over.

Als de jongen uitkomen, zijn ze volkomen naakt; de ogen gaan pas aan het eind van de eerste week open. Na 2 weken is het lichaam van de nestjongen tot aan de kop al grotendeels met veren bedekt. Gedurende de eerste dagen na het uitkomen worden ze bijna uitsluitend met insecten gevoerd. Later krijgen ze verschillende soorten vruchten, kleine gewervelde dieren zoals kikkers en hagedissen en slakken. Volwassen quetzals eten voornamelijk vruchten. De jonge vogels schijnen soms wel een maand in het nest te blijven, dat ze pas verlaten als ze goed kunnen vliegen. Na het uitvliegen blijven ze nog vrij lange tijd in het gezelschap van hun ouders. Ook de uitkleuring neemt lange tijd in beslag, terwijl de veren van de staartsleep pas in het derde jaar hun volle lengte bereiken. Er zijn aanwijzingen dat het aantal mannetjes bij de quetzal aanzienlijk groter is dan het aantal wijfjes.

Quetzalveren werden al in de pre-columbiaanse tijd als zeer waardevol beschouwd. Bij de Maya's en Azteken was het bezit ervan aan de gewone man streng verboden. Alleen de allerhoogste autoriteiten mochten ze als pluim op het bovenstuk van hun verentooi dragen. Tegenwoordig is helaas alleen nog de begeerte naar deze veren overgebleven. Van ontzag voor de vogel is geen sprake meer en ook al omdat men slechts ten dele de hand houdt aan de reeds lang geleden uitgevaardigde beschermende bepalingen, is het gevaar voor uitroeiing van deze prachtige vogel geenszins denkbeeldig. Dit interessante verhaal lezen wij in Deel VIII van Het leven der Dieren, van Grzimek. Het leven der dieren is een uit 16 delen bestaand werk waarvan 3 delen uitsluitend handelen over vogels. Het is een uitgave van Spectrum, Utrecht. Meerdere inlichtingen worden u gaarne door onze boekenservice verstrekt.

Pauwentrogon.

de bruinborst rietvink

Een beschrijving van deze uit Noord-Australië afkomstige non lijkt mij overbodig omdat de kleurplaat voor zich spreekt. Verschil tussen de man en de pop is nagenoeg niet aanwezig, hoewel er kwekers zijn die beweren dat er verschil in borstkleur bestaat. Het wezenlijk enige verschil zit in de zang van de man. Bij de nonnen is in het algemeen de zang niet of nauwelijks te horen. De bruinborsten zingen echter wel hoorbaar, omdat zij kennelijk niet zo'n hoogfrequent geluid voortbrengen. Overigens heb ik gemerkt dat heel gemakkelijk deze zang kan worden aangeleerd, ook mijn zwartkopnonnen zingen nu luid en duidelijk een aangenaam in het gehoor liggend melodisch geluidje.

Maar laten wij ons beperken tot de bruinborsten. In een gemeenschappelijke vlucht zijn het zeer verraagzame gasten, eigenlijk zijn ze wat timide en laten zij zich wat te gemakkelijk verjagen door meer brutale medebewoners.

Als voedsel gebruiken zij op de eerste plaats een goed zaadmengsel, dit is echter beslist niet voldoende als er ook broedresultaten worden verwacht. Gekiemde zaden en half rijpe onkruidzaden hebben zij bijzonder graag en om ze in konditie te houden mogen deze dan ook nooit ontbreken.

Als u het geluk heeft dat ze gaan nestelen zult u merken dat het nest wordt gebouwd van grasstengels en gestoffeerd wordt met uitgeplozen grashalmen. Het broeden geeft ook al geen problemen;

als ma op de eitjes. Als deze uitkomen begint echter pas de narigheid. Mijn ervaring is dat ze dan beslist levend voer moeten hebben omdat de jongen, zeker de eerste dagen, uitsluitend met levend voer worden gevoerd. De jongen hebben overigens dat levend voer niet direkt nodig. Als de jongen namelijk onder Jap. meeuwtjes worden uitgebroed en de meeuwtjes krijgen geen levend voer verstrekt, dan komen de jongen even goed prima groot. De bruinborsten echter zijn van mening dat hun jongen het wél nodig hebben en in de meeste gevallen zullen ze hun jongen niet voeren als ze niet de beschikking hebben over levend voer.

Als de eerste moeilijke week gehaald is zal het nest verder prima opgroeien. Pas na drie weken komen de jongen hun nest uit en lijken dan nog helemaal niet op hun ouders, het zijn eenvoudige bruine vogels, die net zo goed kunnen uitgroeien tot Jap. meeuwtjes of zo. De rui zal echter vrij snel volgen en na een maand of vier zijn ze niet meer van de ouders te onderscheiden. Het is overigens aan te raden om die jonge bruinborsten een kleurringetje om te doen omdat ze al vrij snel met de zangstudie beginnen; het is dan een klein kunstje om de mannen te lokaliseren.

In een broedkooi gaan ze vrij gemakkelijk tot broeden over; het kastje dat ze het liefste gebruiken is een gesloten kastje met een wat ruimer invlieggaat. Mijn ervaring is echter dat ze in de volière beter hun jongen grootbrengen dan in een broedkooi.

Voor de bastaardteelt leent de bruinborst zich ook goed. Bekende bastaarden zijn bruinborstrietvink x Jap. meeuw, er zijn ook bastaarden bekend met de rijstvogel en met het zilverbekje. De bastaarden met de meeuw zijn veelal vruchtbaar, althans de mannelijke bastaarden. Heel interessant is het resultaat van de doorkweek met deze F.1 op de meeuw. Minder geslaagd en eigenlijk af te raden is het om deze F.1 terug te paren aan de bruinborsten. Het komt de bruinborsten niet ten goede en generaties later zullen kenners opmerken dat er ooit een meeuw in de stam is ingekweekt. Tijdens lezingen wijs ik er ook altijd op ervoor te waken dat we geen bastaarden aangesmeerd krijgen i.p.v. bruinborsten.

Niet raszuivere bruinborstrietvinken zijn te herkennen aan de afwijkende kleur, vooral van de buik en stuit en bovenstaartdekveren. Ook de borsttekening (het zwarte bandje tussen de bruine borst en de witte buik) zal bij de bastaarden nooit strak zijn. Zelfs de staart zal bij deze vogels puntig zijn, terwijl de bruinborst een afgeplatte staart heeft. Op de TT zullen deze vogels dan ook punten verliezen bij kleur en tekening.

Overigens zien we maar weinig bruinborstrietvinken op onze tentoonstellingen; jammer eigenlijk en ook niet zo te begrijpen als je weet dat ze toch vrij regelmatig worden gebroed.

Tekst: Hans Klören
Foto: Horst Müller

van groen tot albino

door H. K. van der Wal

De „KLASSIEKE” kleuren

Gepigmenteerde kanaries kunnen al naar gelang hun bezit aan melanine ingedeeld worden in vier hoofdgroepen, nl. de GROEN-serie, de BRUIN-serie, de AGAAT-serie en de ISABEL-serie.

Binnen deze series kunnen, afhankelijk van de diverse aanwezige factoren die een invloed uitoefenen op de kleur of structuur van de bevedering, verdere onderverdelingen worden gemaakt.

Voorlopig zullen we bij de bespreking van het ontstaan van de kleurslagen eerst de zgn. „klassieke kleuren” behandelen.

De groen-serie

Om een uiteenzetting te geven van het ontstaan van alle voorkomende kleurslagen zal eerst een uitgangspunt moeten worden bepaald van waaruit deze kleuren kunnen worden besproken.

De kleur van de „wilde kanarie”, de stamvader van al onze kanarierassen, kunnen we zonder meer als basis nemen en daaruit alle kleuren bespreken. Deze kleur kunnen we het best omschrijven als „grauw-groen”.

Deze grauwgroene kleur komt tot stand door een samenwerking van de in de bevedering aanwezige zwart-eumelanine, bruin-phaeomelanine en geel-carotinoïde; terwijl daarbij tevens moet worden vermeld dat deze „wilde kanarie” niet intensief is.

De naam grauwgroen geeft een vrij aardige omschrijving van de kleuruiting maar wordt door ons als kleurkanariekwakers niet meer gebruikt. We noemen deze kleur „GROEN”.

Zoals eerder vermeld bestaat de bevedering uit slagpennen en contourveren, waarbij iedere veer is opgebouwd uit baarden en baardjes en haakjes. Meestal noemen we alleen de baarden en haakjes. De groene kleur komt als volgt tot stand: In de staart- en vleugelpennen bevindt zich hoofdzakelijk eumelanine, maar de uiteinden van de baarden bezitten daarnaast phaeomelanine en carotinoïde.

De rugdekveren bezitten in de baarden ongeveer 40 % melanine, terwijl ook de haakjes volledig eumelanine bezitten. Dit bezit aan eumelanine komt tot uiting in de vorm van een zwarte bestreping welke we ook in de flanken aantreffen.

De uiteinden van de baarden van een rugdekveer bevatten veel phaeomelanine waardoor we in het rugdek tussen de zwarte bestreping een bruine kleur waarnemen waarbij in de praktijk blijkt dat poppen vaak bruiner zijn dan mannen.

In de borstveren zien we dat de baarden en haakjes grotendeels bestaan uit geel-carotinoïde, maar de haakjes aan de uiteinden van de baarden die de top van de contourveer vormen, bezitten nog eumelanine. Deze combinatie van geel-carotinoïde en eumelanine geeft de geelgroene kleur voor de borst. Het dons van de contourveren bestaat uitsluitend uit eumelanine, wat we zelf eenvoudig kunnen vaststellen door het op-blazen van de borstveren.

Naast de zwarte bestreping in de bevedering is nog een belangrijk kenmerk van de groene kanarie dat zowel de poten als de snavel donker van kleur zijn.

Zodra een vogel, uiteraard dan wel een kleurkanarie, donkere poten heeft kunt u al met zekerheid stellen dat deze vogel in de groen-serie thuis hoort. De kleur van een kleurkanarie komt tot stand onder invloed van erfelijke factoren die verantwoordelijk zijn voor de vorming van een bepaald pigment of factoren die deze pigmentvorming reduceren of beletten. In een groene kanarie komen al deze factoren voor als wildvorm. Geen enkele ons thans bekende factor heeft een mutatie ondergaan.

Hieruit blijkt dan ook de juistheid van het kiezen van deze kleur als uitgangspunt van de bespreking en ontstaan van de overige kleuren.

Samenvattend kunnen we dus stellen dat de kleur van een groene kanarie wordt bepaald door:

- het niet bezitten van de intensiefactor (dus schimmel vogel)
- het volledig bezit van eumelanine
- het bezit aan phaeomelanine tussen de bestreping in de rug.
- het bezit aan geel carotinoïde (in een zwakke vorm)
- de donkere kleur van de hoorndelen.

Kleurbenamingen

Binnen de groen-serie komen diverse kleurbenamingen voor die afgeleid zijn van de pigmentkleur, waardoor deze vogels in de groen-serie thuis horen, de bijkleur (carotinoïde) en het wel of niet bezitten van de intensiefactor.

- GROEN**, een niet intensieve vogel, in het bezit van eumelanine, phaeomelanine (lieft zo weinig mogelijk) en een zwak bezit aan geelcarotinoïde.
- GOUDGROEN**, de intensieve tegenhanger van de groene kanarie met een zo sterk mogelijke concentratie van eumelanine, waarbij geen phaeomelanine in de rug meer aanwezig is en een sterk bezit aan geelcarotinoïde. Het niet bezitten van de phaeomelanine is mogelijk door het inkweken van de zgn. „blauwfactor”. De werking van deze factor zal afzonderlijk worden behandeld.
- ORANJE-ROOD BRONS SCHIMMEL**. Uit deze naam blijkt in eerste oogopslag op geen enkele wijze dat we hier te maken hebben met een vogel uit de groen-serie. Toch behoort deze kleurslag hierin wel degelijk thuis. Deze kleurslag is in wezen niets anders dan een groene kanarie, maar dan in het bezit van een oranje-rode bijkleur. In tegenstelling tot de benaming van de groene kanarie wordt bij deze kleurbenaming de aanduiding „schimmel” toegevoegd.
- ORANJE-ROOD BRONS**. De intensieve tegenhanger van de or.-rood brons schimmel. Dus een intensieve groene met een oranje-rode bijkleur. Dit blijkt ook uit de benaming, daar we hier de aanduiding „schimmel” niet toevoegen.
- BLAUW**. Ook uit deze naam blijkt niet dat er sprake is van een vogel uit de groen-serie maar de blauwe kanarie is weer een niet-intensieve groene maar dan met een witte bijkleur. Bij deze benaming wordt de aanduiding „schimmel” niet toegepast.

Staalblauw, dit is dan de intensieve tegenhanger van blauw, een kleur die weer overeenkomsten vertoont met een intensieve groene, maar dan wel met een witte bijkleur.

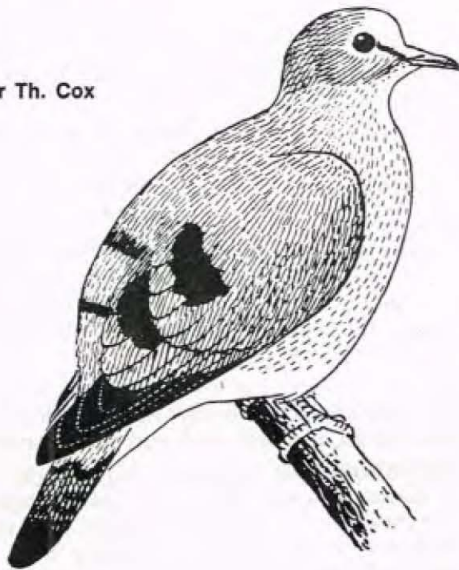
Hoewel de nog nader te bespreken werking van de zgn. „blauwfactor“ een grote invloed heeft op de kleurruiting van een blauwe en Staalblauwe kanarie, moet worden opgemerkt dat de benaming blauw niets te maken heeft met de be-

geerde factor, veel kwekers worden hierdoor nog vaak in de war gebracht. Een blauwe kanarie bezit niet automatisch de blauwfactor.

Bovenstaande zes kleurslagen kunnen we rekenen tot de zgn. „Klassieke kleuren in de groen-serie“. De onderlinge verschillen worden uitsluitend bepaald door het wel of niet bezitten van de Intensiefactor en de verschillende bijkleuren.

groenvleugelduiven

door Th. Cox

De groenvleugelduif is een van de mooiste zaad-etende duiven. Vooral als ze in de zon zitten, komen de kleuren op de vleugels prachtig tot hun recht. Ook het type, de vorm en houding van deze duif is mooi.

Er zijn mij twee soorten bekend, te weten: *Calophaps indica* en *Calophaps stephani*.

Eerst wil ik even de *C. indica* beschrijven omdat deze soort het meest bij ons voorkomt.

Doffer en duivin zijn goed van elkaar te onderscheiden. De doffer heeft een wit voorhoofd, rode snavel en twee smalle witte bandjes over de stuit. De nek, borst en buik zijn bruinrood, de vleugels groen, poten rood, ogen zwart en stuit zwartgrijs. De duivin is matter van kleur en mist het wit op het voorhoofd en de witte bandjes over de stuit. Ook de vleugels zijn soms wat matter groen.

De *C. stephani* heb ik nog maar één keer in mijn leven gezien. Deze duif is qua tekening hetzelfde als de voorgaande, alleen is het wit scherper afgetekend en is de roodbruine kleur iets donkerder.

Bovendien zijn ze iets kleiner. Ze komen voor op Celebes, Nieuw-Guinea en op de Salomonseilanden. Eerstgenoemde soort komt voor in Australië, noordelijk India, Assam, Filippijnen en Nieuw-Guinea. Ze leven in bosachtige gebieden en struikgewas op

zowel heuvelachtig als op vlak terrein. Het nest maken ze in lage bomen en struiken en de duivin legt daarin twee crêmekleurige eieren. De broedduur is ongeveer 14 dagen en als de jongen 14 dagen oud zijn vliegen ze uit. Ze worden dan nog gedurende 14 dagen door de oudervogels gevoerd. Dat deze duiven veel fruit en bessen eten kan men merken aan de manier waarop ze door de struiken klauteren en hoe ze over dunne horizontale takken lopen. Ze doen dat veel, als ze er tenminste kans voor hebben, en met een zekere rust en veel behendigheid. Ook de paring geschiedt anders dan bij de meeste andere duiven. Het is voor de liefhebber een belevens om dat gade te slaan.

Groenvleugelduiven zijn door de liefhebbers begeerde vogels alhoewel er soms exemplaren zijn die erg schuw blijven. Andere worden, als ze eenmaal aan hun omgeving gewend zijn, wat tammer en soms in de broedtijd erg vertrouwelijk ten opzichte van hun verzorger. Overigens broeden niet alle paren even goed. Wat dat betreft is het net zo als bij vele andere vogelsoorten; wanneer het klikt tussen beide partners zal het allemaal best lukken, voelen ze echter niets voor elkaar dan zal een goed kweekresultaat beslist uitblijven.

Omdat groenvleugelduiven van nature veel fruit eten is de behoefte aan vitamine c ook groot en wij moeten daar rekening mee houden. Dit blijkt ook uit mijn ervaringen.

Al een paar jaar probeerde ik met de groenvleugelduiven te kweken, maar steeds ging het mis. Alles ging goed tot er jongen waren. Deze wilden niet groeien en gingen na 8-10 dagen dood. De ouders voerde ik een tortelduivenmengsel en natuurlijk grit, kalk en mineralen. Van het krachtvoer wilden ze niets weten. Ook in de zomer van 1976 had ik weer enkele jongen dood.

Nadat ze wéér gelegd hadden haalde ik de eieren uit en legde deze onder de koerduiven. Deze eten ongeveer wat je geeft dus kregen ze een dieet van eikrachtvoer, liga, beschuit, universeel aangemaakt met roosvicée, als extra vitamine c.

Nu heb ik 5 mooie jongen op stok. Ik probeer nu om de oude groenvleugelduiven steeds meer zogenaamd krachtvoer dan zaad te geven in de hoop dat ze er het volgende kweekseizoen goed aan gewend zijn en het hun jongen geven.

Ik geloof niet dat de poten van de groenvleugelduiven erg vatbaar zijn voor vorst, maar het beste is toch om ze in een vorstvrije ruimte de winter te laten doorbrengen.

Uw vogels hebben aan Sluis Ei-Krachtvoer meer dan genoeg.

De moderne voedingsleer toont aan dat de overgang op speciale produkten - zoals opfokvoer - tijdelijk konditie-verlies bij uw vogels veroorzaakt.

Juist aan het begin van de kweekperiode waarin veel van uw vogels wordt gevraagd (nest maken, eieren leggen, broeden enz.) mag dat niet voorkomen. Een optimale kweekconditie van uw vogels betekent meer eieren en meer jongen van betere kwaliteit.

Objektief is vastgesteld dat kweekresultaten aanzienlijk verbeteren als het hele jaar door Sluis Ei-Krachtvoer wordt gebruikt.

Sluis Ei-Krachtvoer is weliswaar wat duurder dan andere

produkten. Maar daar staat heel wat tegenover.

Sluis Ei-Krachtvoer is:

1. altijd konstant van samenstelling,
2. altijd vers door de nieuwe verpakking,
3. zeer licht verteerbaar,
4. verkrijgbaar in verpakking van o.a. 1kg,
5. verrijkt met groente,
6. compleet kracht- en opfokvoer.

Neem de proef eens en let op de resultaten.

Sluis

Sluis vervangt de natuur.

404

Een volkomen veilig en
gifvrij insecticide.
Doodt feilloos alle insecten
in huizen, hokken,
kooien, manden etc.

**W. RUPPE
VAN DER VOORT**

**dinxperlo
volièreregaas**

is gepuntlast gaas van "grote klasse".
Leverbaar in maaswijdte 12 1/2 mm

verzinkt	geplastificeerd
50, 100 en 150 breed	50 en 100 breed
draaddikte Ø 0.65 mm	draaddikte Ø 0.65/0.9 mm

Metaalgaasweverij
DINXPERLO
Postbus 2 - Dinxperlo Tel. 08355-1841 - Telex 45211

de voliëre van de maand

Foto 1

De binnenvoliëre van G. Boelhouwer, Leeuweriklaan 5 in Tiel, heeft een totaal oppervlakte van 5,30 x 2,50 m en is 2,20 m hoog. Het vogelverblijf is gebouwd op een stenen fundering en het nachtverblijf is opgetrokken van hout en dubbelwandige massoniet. In dat nachtverblijf zijn twee ruime vluchten ingericht en tevens is er tegen de achterwand een broedbatterij van 12 broedkooien gebouwd. Er blijft nog voldoende ruimte over voor een tafel en een paar gemakkelijke stoelen zodat de heer Boelhouwer zich op een prettige wijze kan terugtrekken om te genieten van zijn vogels.

Haaks op het binnenverblijf is de buitenvoliëre gebouwd. Deze is 4 m lang, 1,30 m diep en 2 m hoog. Hij kweekt voornamelijk mozaïekkanaries, die gedurende de winter deze buitenvlucht bevolken en vanuit de woning is er dan een fraai zicht op. Vanuit de schuur kan Boelhouwer het vogelverblijf binnemen. Buiten, rond de voliëre, is van een keur van zomerplanten te genieten en een goed onderhouden gazon verhoogt de fraaie aanblik. Dat zijn dochter fruitmeisje van Tiel is geweest, noopte hem tot het maken van deze foto.

Foto 2

H. J. van Keulen, Godschalk Rosemondstraat 1 in Eindhoven, is een parkietenliefhebber en zijn voliëre is daar dan ook op afgestemd. Ingedeeld in drie aparte vakken, kunnen de onderscheidenlijke soorten, grasparkieten, roodrug- en valkparkieten, apart

ysel

worden gehouden. Het geheel is van hout opgetrokken en gebouwd op een gemetselde fundering. De zijkanten van de voliëre zijn afgetimmerd met schaaldelen zodat er een aardig decoratief geheel ontstaan is dat met de rietmatten, welke over de p.v.c.-plaatjes op het dak zijn gespannen, nog wordt geaccentueerd. De lengte is 5,20 m, de diepte 1 m en de hoogte ca. 2 m. Er is in deze ruimte al voortreffelijk gekweekt. In 1976 waren dat 60 grasparkieten en 2 valkparkieten. Dit jaar is de collectie uitgebreid met roodrugparkieten en wij wensen Van Keulen met zijn hobby erg veel succes.

Foto 3

H. Mourik, Gijbelandsedijk 35 in het Zuidhollandse Brandwijk, is de gelukkige bezitter van erg veel ruimte om zijn huis en vandaar ook de aanleiding tot het bouwen van een grote voliëre. De buitenvlucht beslaat een oppervlakte van 72 vierkante meter, het binnenverblijf 12 vierkante meter. Tijdens de winters is het binnenverblijf matig verwarmd. Opgetrokken van hout, gebouwd op een betonnen fundering en bespannen met duims gaas; het klinkt allemaal zo simpel, maar is toch een heel karwei. De ruimte van het vogelverblijf laat toe dat er naast de gebruikelijke soorten ook een span blauwe pauwen in is gehuisvest waarvan Mourik 6 jongen heeft gekweekt. Ook de fisheries lieten zich niet onbetuigd, 12 jongen. Daarnaast zijn ook in dat verblijf woonachtig goudfazanten, beo, glansspreeuwen, mandarijnspreuwen, oevermaina's, buulbuuls, kardinalen, chinese spotlijster en meerdere grote soorten. In het midden van de buitenvlucht is een forse vijver aangelegd en een aantal boomtakken en uit de kluiten gewassen struiken zorgen voor enige decoratie. Veel kan Mourik niet aan de beplanting doen; de vogels die hij houdt laten dat niet toe. Wel is de bodem voorzien van een grasmat en bovendien zaait hij regelmatig onkruid- en andere zaden, die dan een zeer goede voedselbron vormen voor zijn vogels.

Foto 4

Petra Stassen, Doornakkerlaan 14 in Boxtel schreef ons het volgende:
Mijn vader bouwde jaren geleden het middelste gedeelte, dat verdeeld is in 2 grote kooien, een paar

kleine kooien en een gang. De grote kooien zijn 2,20 m hoog, 0,90 m breed en 1,75 m diep. Aan de zijkant zit bij elk een raam van 50 bij 70 cm, die niet open kunnen. De grote ramen aan de voorkant zijn wel te openen. De gang is ongeveer 65 cm breed. Boven de deur is nog een ventilatiegat, dat in de winter wordt dicht gemaakt.

Weer een paar jaar later werden de buitenkooien door mijn vader en broer gebouwd en vanaf die tijd ging mijn broer de vogels ook verzorgen.

De buitenkooien zijn 1,90 m hoog, 2 m breed en 2 m diep. Er zit aan elke kant een deur in van 1,60 m bij 0,50 m. Zo kan je er altijd goed in en er is bij mij nog nooit een vogel weggevoegen.

De hele voliëre is gebouwd op betonnen fundamente. Voor de binnenkooi is watervaste triplex gebruikt, op het dak liggen asbest golfplaten — op de foto niet te zien — en het geheel is geïsoleerd met glaswol.

De achterste helft van de buitenkooi is bedekt met plastic golfplaten. Op de achterwand heb ik na de opknopbeurt vorig jaar riet gespannen.

De foto is genomen vlak na de opknopbeurt en zodoende ziet de deur er een beetje vlekkelig uit; hij moest toen nog een paar keer overgeschilderd worden.

Toen ik 10 jaar was kwam het geheel onder mijn hoede. Ik was ermee opgegroeid en wist er dus al een heleboel van af maar in die eerste jaren adviseerde mijn vader mij veel.

Er heeft al van alles in deze voliëre gezeten; parkieten (allerlei soorten), blauwfazantjes, zebra-vinken, meeuwtjes, kwartels, kanaries, diamantduiven, wildzang etc.

Nu zitten er in: kanaries en diamantduiven om mee te fokken en allerlei vogeltjes enkel voor het plezier zoals sijsjes, een japanse nachtegaal, een kwartel, een wever en een bastaard. Dat is niet zoveel op deze ruimte, maar in het broedseizoen komt dat fijn uit. Rechtsbuiten zet ik dan de „heren“, behalve de wever, want die verdraagt zich niet met de rest.

In de twee binnenkooien broeden dan kanaries, een man met 3 popen in elke kooi. Linksbuiten broeden de diamantduiven (meestal in gezelschap van een reserve kanarieman) en daarin komen de jonge kanaries als ze van de ouders af kunnen. Zo is het allemaal netjes geregeld.

Ik ben een echte amateur, doe nooit mee met tentoonstellingen, laat de vogels hun gang gaan en vind dat ze veel ruimte moeten hebben en dus ook niet zo dicht op de stokken moeten zitten. Dat is aan de voliëre dan ook wel te merken. Wat ik van de vogels weet is meestal uit ervaring, natuurlijk lees ik ik er ook wel over.

Ik doe dit jaar echter eindexamen en ga daarna studeren, dus zal dan mijn vader het dagelijkse verzorgen wel op zich nemen. U ziet wel, het is een beetje een familie-voliëre. We hebben er natuurlijk allemaal plezier aan, maar over de bewoners beslist alleen de verzorg(st)er want die fokt ook, verkoopt en houdt het allemaal in goede staat.

Ikzelf vind deze voliëre bijzonder mooi en ik ben dan ook benieuwd of u het met mij eens bent. Vanzelfsprekend, Petra, hoe zouden we durven om het oneens met je te zijn. Zeg, erg veel succes én met je vogels en vooral ook met je studie.

De
ysel

De

Waarheen???

GRONINGEN

Tinallinge. Vogel- en wandelpark ABBEWEER aan de Abbeweersterweg. Tinallinge ligt op 18 km ten noorden van Groningen-stad. Kinderboerderij, watervogels en speelweiden.

Delfzijl. Zee-aquarium, Kustweg 7. Diepzeevissen, Schelpenshow en oorlogsmuseum.

Nieuw Statenzijl. Nabij deze plaats is de dijk bereikbaar van waaraf men de Dollart kan bekijken. Tureluurs, kemphanen, ganzen, eenden, kluuten en nog veel meer gevederde vrienden zijn waar te nemen. Denk aan uw verrekijker.

Wadlopen is een enerverende sport. Op de moeizame tochten kan men toch nog genieten van vele soorten watervogels. Inlichtingen: Hoofdstraat 118 in **Pieterburen**.

Het **Lauwersmeer** op de grens van Groningen en Friesland is een schitterend vogelgebied. In de voor het publiek opengestelde gebieden mag je vrij rondlopen en . . . genieten. Gebruik de verrekijker en blijf op enige afstand.

Wie in Groningen natuurreservaten wil bezoeken, zoals bijvoorbeeld de **Tolberter Petten** kan daarover inlichtingen inwinnen bij Staatsbosbeheer, Engelsekamp 6 in Groningen.

FRIESLAND

Rijs. Sybrandy's Vogelpark en Fazanterie, J. Schotanusweg 71.

Tietjerk. Vogelpark Het Bos van Ypey, Zwartewegsend. Fazanterie, grot, vollière, reigerkolonie etc. Dit bos ligt aan de E-10, 7 km ten oosten van Leeuwarden.

Makkumer Noordwaard met een grote rijkdom aan vogels en planten. Rondleidingen o.l.v. opzichter van It Fryske Gea, Botterstraat 11, Makkum.

Eernewouden. Het natuurgebied De Alde Feanen is alleen varende te bereiken. Inlichtingen It Fryske Gea, tel. 05126 - 14 48.

Dan zijn er nog de eilanden **Schiermonnikoog**, **Vlieland**, **Ameland** en **Terschelling**, met unieke natuurgebieden.

De VVV Leeuwarden heeft een nuttige brochure uitgegeven: De vogels van Friesland. Daarin worden de belangrijkste vogelreservaten en pleisterplaatsen beschreven.

Emmen. Het Noorderdierenpark, Hoofdstraat 18. Zuidamerikaanse vliegekooi, Afrika savanne, kinderboerderij, kortom alles om u een aangename dag te bezorgen.

OVERIJSSSEL

Enschede. Natuurmuseum, De Ruyterlaan 2.

Schoonheten. Zwijnenpark bij kasteel van Baron Bentinck.

De Wieden in de gemeenten Giethoorn, Wanneperveen, Zwartsluis, Vollenhove en Blokzijl. Schitterende natuurgebieden met bij Wanneperveen de bekende Bakkerskooi en de grote Otterskooi. Bij het Sint Jansklooster in Vollenhove is een bezoekerscentrum van waaruit een natuurpad door het oeverland voert. Duur tocht: 2,5 à 3 uur. Inlichtingen: tel. 02150 - 6 20 04.

Buurserszand is een dierenrijk gebied met vrije wandeling op wegen en paden, nabij Enschede. Inlichtingen: tel. 05428 - 15 27.

Het Zwarte Meer is het grootste natuurreservaat van Nederland met veel watervogels. Rondvaart per boot is mogelijk. Inlichtingen: tel. 05208 - 16 81.

GELDERLAND

Arnhem. Burgers Dierenpark: welbekend.

Even bekend is het Dolfinarium in **Harderwijk**.

In **Epe** is het Dierenpark de Achterste Molen, Woesterbergweg 1a.

Wat denkt u van een dagje Flevoland bij **Biddinghuizen**.

Otterlo. Nationale Park De Hoge Veluwe. Tel. 05768 - 441.

UTRECHT

Amersfoort. Dierenpark Amersfoort, B. Wuijterslaan 224.

NOORD-HOLLAND

Amsterdam. Artis en nog véél, véél meer.

Zandvoort met zonnige stranden en o.a. aan het Burg. van Fennemapplein het Dolframa.

Bergen aan Zee heeft een Zee-aquarium en het is daar erg plezierig winkelen.

Trouwens, in de kop van Noord-Holland is er toch wel het een en ander te beleven. Denk maar eens aan **Alkmaar** (kaasmarkt), **Schagen**, etc. etc. Het tweede nationale Park **de Kennemerduinen** is een fraai natuurgebied. Inlichtingen VVV Haarlem.

Wat te denken van **Texel**? Een geweldig mooi eiland met tal van mogelijkheden op het gebied van excursies etc.

ZUID-HOLLAND

Rotterdam. Diergaarde Blijdorp, Van Aertssenlaan.

Wassenaar. Dierenpark Wassenaar, bekend om zijn werkelijk prachtige vogelhallen. Veel exclusieve diersoorten.

Alphen aan de Rijn. Vogelpark Avifauna. Mogelijkheden voor rondvaarten over Kagerplassen en Braesmermeer. Vertrek vanaf Beestenmarkt in Leiden. Het ooievaarsdorp Het Liesveld bij **Groot Ammers**. Er zijn daar zo'n ruim 70 ooievaars te zien. In **Lekkerkerk** het natuurreservaat Bakkerswaal. Rondleidingen o.l.v. opzichter.

ZEELAND

Terneuzen. Otheense Kreek ten oosten van die plaats. Natuurgebied met hertenkamp, kinderboerderij, etc.

Yerseke. Oesterputten, Havendijk 2.

Het Veerse Meer, Haamstede, Goes-Borsele, allemaal met schitterende natuurgebieden. Niet te ver met de auto rijden, u rustig gedragen en goed de verrekijker gebruiken.

NOORD-BRABANT

Eindhoven. Animali, vogels, apen, etc.

Helmond. Recreatiepark Warande, gratis toegankelijk bosgebied met kleine manege, terrarium, apen en vogels.

Best. De Vleut, een 2 ha groot vogel- en dierenpark, aan de Broekdijk.

Oisterwijk. Vogelpark Eurobird, Gemullenhoekenweg 147. Erg veel natuurschoon.

Hilvarenbeek. Recreatieoord De Beekse Bergen. Safari-park, strandpark en tal van andere recreatieve mogelijkheden.

De Geelders is een natuurgebied bij **Boxtel**, zuidelijk van de weg naar Schijndel. Inlichtingen: tel. 013 - 67 59 59.

De Biesbosch is een interessant vogelgebied. Er zijn rondvaarten vanaf Lage Zwaluwe, Drimmelen, Gorkum en Dordrecht.

LIMBURG

Helden. Recreatiecentrum Heldense Bossen. Klein dierenpark, volière, zwembad, etc.

Horn. Vogel- en dierenpark Heiderust, Napoleonsweg 3.

Valkenburg met de bekende grotten. Aan de Trichtergrubbe in de Cauberg is een mooi grottenaquarium.

Born. Dieren- en vogelpark Castle Park, Kasteelpark.
Gulpen. Recreatiepark Gulperberg Panorama. Vogel- en apenpark, speeltuin, bobsleebaan, kinderboerderij, etc.

Swalmen. Vogelpark Beeckerhof, Asseltsestraat 2. Natuurgebieden zijn gelegen nabij de **Mookerheide**; tussen **Meyel** en **Nederweert** ligt de Grote Peel; Wintraak bij **Munstergeleen**.

We zijn er van overtuigd dat deze lijst van recreatieve mogelijkheden in ons land lang niet compleet is. We hebben getracht om een aantal voor de vogelliefhebbers meest interessante mogelijkheden op een rijtje te zetten. Aangezien ons niet alle toegangsprijzen bekend waren, zijn die niet vermeld. U dient er wel rekening mee te houden dat entree nagenoeg overal betaald moet worden. Meerdere inlichtingen over bovengenoemde mogelijkheden hebben wij niet, maar deze zijn altijd wel via de VVV-kantoren te verkrijgen.

Waar u ook staat, hangt, ligt, wandelt, fietst, rijdt of wat dan ook, ruim bij uw vertrek alles goed op en laat in vredesnaam geen rommel achter.

Wees zuinig op de natuur en werk er aan mee om datgene wat we nu nog hebben in stand te houden. Met die gedachte wensen wij u allemaal een **FIJNE EN ZONNIGE VAKANTIE**.

een „KOEKOEK” onder de eenden

U weet waarschijnlijk, dat er behalve „onze” koekeek nog heel wat vogels zijn, die niet de moeite nemen een nest te bouwen, maar hun eieren deponeren in de wieg van een andere vogelsoort, die dan maar moet zorgen dat het ondergeschoven kroost groot wordt. Ook zal het u bekend zijn, dat sommige eendesoorten de gewoonte hebben af en toe een ei te leggen in het nest van een andere eend. Vooral de krooneend, **Netta rufina**, heeft hier een handje van, want men vond eieren van deze fraaie eend in de nesten van wilde, krak- en witoog-eenden. Zelfs schijnen ze bij elkaar te parasiteren, want in Duitsland werd een nest gevonden met niet minder dan tweeëndertig eieren!

Er is echter een eendesoort, die volledig parasiteert op andere watervogels en dat is de Zwartkopeend, die ook wel Koekoekseend (**Heteronetta atricapilla**) wordt genoemd. Dit eendje is ongeveer zo groot als een taling, want hij meet van snavelpunt tot staart-einde 37 cm. Bij de woerd (het mannetje) zijn de kop en nek zwartachtig bruin, de bovendelen en borst donkerbruin met lichtere vlekjes; de onderzijde vuilwit met donkerder „wolkjes”. Het vrouwtje lijkt veel op het mannetje, maar de kruin en de zij-kanten van de kop zijn lichter en ook is de keel vrijwel wit. Beide hebben een gele snavel.

Zuid-Amerika

Het woongebied van de Zwartkopeenden, die enigszins verwant zijn aan de stekelstaarteenden (**Oxyurini**), bevindt zich in het westelijk deel van Zuid-Amerika, aan weerszijden van het enorme Andesgebergte van Brazilië, zuidelijk in Uruguay, Paraguay, Bolivia, Argentinië en de noordelijkste helft van Chili. Als de paring voltrokken is, gaat het wijfje op zoek naar nesten van allerlei vogels, die de uitgestrekte moerassen bevolken en het schijnt dat zij vooral afhankelijk is van de geelsnavelkoet (**Fulica leucoptera**), maar ook de kuifhoenderkoet (**Chauna torquata**) en andere watervogels frequenteert.

De eieren worden ongeveer drieëneenhalve week bebroed en komen tegelijk uit met die van de „pleegouders” (waardvogels). De jongen blijven maar heel kort „en familie”, maar trekken al vrij spoedig op eigen houtje de wijde, wijde wereld in. Aangezien de jonge eendjes vrijwel geen eisen stellen aan de opvoeding door de pleegouders wordt **Heteronetta** wel beschreven als „de meest perfecte van alle parasitaire vogels”.

de kleurvererving bij grasparkieten

door Eric Cras

Een van de jongste mutaties in het grasparkietenleven is ongetwijfeld de „Australisch grijze” serie. Om de beginnende verwaarlozing tegen te gaan, zie hier enkele uitwijdingen.

Persoonlijke opinie

Reeds verscheidene jaren kweek ik met de grijzen. Doch na al die tijd geeft me dit nog geen voldoening. Voor het ogenblik heb ik vier groenopaline jongen van een paring grijs x grijsgroen-grijsvleugel. Deze lijken me beter dan al de vorige. Met beter bedoel ik dat hun kleur en postuur mooier zijn dan de traditionele paring grijs x grijs.

Vele grijze mutaties stemmen niet overeen met de officiële standaard van deze kleur. De standaard „Australisch grijs” wordt verder in dit artikel behandeld.

Daar ik meestal parkieten kweek louter om aan tentoonstellingen deel te nemen, ben ik dan ook verplicht jaarlijks een strenge selectie uit te voeren. Allereerst begin ik met de kleur van de vogel te ontleden. Deze mag niet te diep of te bleek zijn. Natuurlijk speelt de grootte en de houding de voornaamste rol. Dit laatste heb ik reeds bereikt, maar met de kleur is er altijd iets mis. Soms is de golftekening wat te licht ten overstaan van de overige kleur, en dan is ze weer te donker. Maar door steeds meer intensievere kweek denk ik er wel te komen. Tot hier mijn eigen kweekvisie.

Algemene standaard

Aan de algemeen voorgeschreven standaard, zoals grootte en houding, moet iedere grasparkiet voldoen, vandaar dat ik er hier niet verder zal over uitwijden.

Kleurbeschrijving

Mooi wit voorhoofd alsook de beide zijden van de keel, die getooid moeten zijn met drie gitzwarte keelstippen, waarvan er zich één aan de basis van de purperen wangvlek bevindt.

met een scherpe tekening op wangen, achterhoofd, schouders en vleugels op een witte achtergrond. Vele liefhebbers verliezen de identieke tekening van de vleugels uit het oog, alhoewel dit van hoofdbelang is.

De staart is zwart. De onderstaart heeft grijze uitlopers.

Omschrijving

Het Australisch grijs werd voor het eerst gekweekt in Australië rond de jaren 1950. Deze mutatie vererft dominant en heeft een vlugge verbreiding genomen. Bij vele liefhebbers is deze kleurslag zeer populair omdat hij zich gemakkelijk leent met andere kleurschakeringen.

Veel goede parkieten werden geïmporteerd in Nederland, waar ze al vlug een goede naam hadden. Maar door de steeds minder selectieve kweek hebben de Australisch grijzen veel van hun kwaliteiten verloren.

Enkele paringen ter verduidelijking

Australisch grijs is dominant, uitgezonderd tegenover groen. Dergelijke paring geeft grijsgroen.

1. austral. grijs x austral. grijs = 100 % austral. grijs

$$\frac{(x) \text{ agr}}{(x) \text{ agr}} \times \frac{(y) \text{ agr}}{(y) \text{ agr}} = 100 \% \frac{\text{ agr}}{\text{ agr}}$$

2. austral. grijs x austral. grijs/normaal = 50 % austral. grijs, 50 % austral. grijs/normaal

$$\frac{(x) \text{ agr}}{(x) \text{ agr}} \times \frac{(y) \text{ agr}}{(y) \text{ agr} +} = 50 \% \frac{\text{ agr}}{\text{ agr}} \text{ en } 50 \% \frac{\text{ agr}}{\text{ agr} +}$$

3. austral. grijs/norm. x austral. grijs/norm. = 25 % austral. grijs, 25 % gewoon, 50 % austral. grijs/norm.

$$\frac{(x) \text{ agr}}{(x) \text{ agr} +} \times \frac{(y) \text{ agr}}{(y) \text{ agr} +} = 25 \% \frac{\text{ agr}}{\text{ agr}}$$

$$25 \% \frac{\text{ agr} +}{\text{ agr} +} \text{ en } 50 \% \frac{\text{ agr}}{\text{ agr} +}$$

Uitleg:

agr = austral. grijs

agr+ = normaal

/ = split

Bespreking

Indien we beschikken over een koppel raszuivere australisch grijzen, gebruiken we het best de eerste paring, daar er steeds terug australisch grijzen gekweekt worden (theoretisch althans).

Om onze gewone kleurslagen aan te zuiveren raad ik persoonlijk de volgende twee kruisingen aan. Deze kunnen dubbel interessant zijn:

- men kweekt australische grijzen
- men kan de andere kleurslagen verbeteren.

In de australisch grijze serie onderscheidt men drie schakeringen die overeenkomstig zijn met:

- donkergrijs — mauve
- middelgrijs — kobalt
- lichtgrijs — hemelsblauw

Hopenlijk heb ik hiermee vele parkietenliefhebbers tevreden kunnen stellen.

ysel

De

onze ervaringen met afrikaanse soorten

0-1

1-0

bruinruggoudmus

foto: Horst Bielfeld

De Bruinrug Goudmus komt voor in Abessinië, Soedan en Nigeria. Deze ongeveer 13 cm grote vogeltjes, waarvan het geslachtsonderscheid duidelijk waarneembaar is, staan te boek onder de wetenschappelijke naam **Auripasser luteus**.

Ze houden zich meestal in grote zwermen op in steppen en uitgestrekte velden. Broeden doen ze in dichte kolonies in kleine bomen en dicht struikgewas. Het nest is zeer omvangrijk en gemaakt van grassen. Hun voedsel bestaat uit diverse soorten graszaden en kleine insecten.

Paul Vandenwauver beschrijft zijn ervaringen met deze soort.

In juli 1975 kocht ik twee paartjes van deze vogels. Helaas kon ik geen enkel boekwerk bemachtigen waarin ik een juiste beschrijving van deze vogels kon vinden. Zodoende kon ik op het moment dat ik ze kocht ook niet met zekerheid zeggen of het inderdaad wel koppeltjes waren. Zo liet ik het begin van de kweek aan louter toeval over. Ieder paartje werd apart geplaatst in een kooi van 80 x 40 x 40 cm. Hierin waren ze echter erg schuw. Nadat ik op grond van deze bevindingen in de kooien wat dennetakken aanbracht om ze enige beschutting te geven, werden ze veel rustiger. Om die reden bracht ik ook in de kooi een dicht tropennestkastje met rond invlieg-gat aan. Het duurde niet lang of er werd met nestmateriaal gesleept. Ik gaf ze kokos- en sisalvezels

en plantepluksels. Ook dennenaalden, kleine takjes en lege trosgiersthalmen werden als nestmateriaal gebruikt.

Na ongeveer een week mocht ik vaststellen dat het eerste ei gelegd was. Meermalen had ik ook een paring kunnen waarnemen. Het popje zat ineengedoken met afhangende vleugels op de stok en lokte het mannetje naar zich toe. Het mannetje ging daar op in en danste met vleugelslagen en luid geschreeuw om haar heen om haar daarna te bevliegen. Bij een volgende nestcontrole kon ik vaststellen dat inmiddels drie groene eitjes met zwarte stipjes gelegd waren. Omdat ik meende regelmatig de kooi te moeten schoonmaken, en daardoor de vogels steeds het nest verlieten, kwam het niet tot een succesvolle broed. Ik stond in beraad of ik de vogels, die door hun schuwheid toch niet tot kweekresultaat zouden komen, wel zou aanhouden.

Door verhuizing naar een grotere woning, waardoor ook meer ruimte voor mijn vogels, verkreeg ik betere mogelijkheden en besloot ze aan te houden. Speciaal voor mijn goudmussen bouwde ik een speciale vogelkamer een voliëre van 2,40 x 1 x 2,10 m. De kweek werd eerst met één paar geprobeerd. Samen met een paartje mozambiquesijsjes en een paar zebra-vinken werd de voliëre bevolkt. Nadat de mozambiquesijsjes juist onder het plafond een nestje hadden gebouwd, moest ik vaststellen dat de

goudmussen met verdueren van wat niet opjes gen. Dit ondanks het feit dat in die volière nog een vijftal nestkastjes voor ze voorhanden was. Er leek mij één oplossing: het verwijderen van de sijsjes. Nauwelijks was dit gebeurd of de goudmussen bouwden ijverig verder.

Er werden weer drie eitjes gelegd en met goed gevolg bebroed. Reeds na 12 dagen werd het eerste jong geboren, de twee andere kwamen kort daarna uit. Als opfokvoer gaf ik ze levende meelwormen, diepvries miereëitjes, appels, sla, muur en gekiemd tropenzaad. Door de oudervogels werd aan het normale zaad nauwelijks aandacht geschonken. Na 14 dagen vlogen de jonge goudmussen uit. Tot dat moment werden ze door beide ouders verzorgd. Helaas werd er maar een van de drie zelfstandig omdat de oudervogels al vlug met een tweede broedsel begonnen, ditmaal in een gesloten nestkastje, en „vergeten” de uitgevlogen jongen te voeden.

Omstreeks die periode kreeg ik een vogelboek in handen waarin ik las dat goudmussen in de natuur dicht in elkaars omgeving zouden broeden. Een nieuw experiment begon. De zebra-vinken werden ook uit die volière verwijderd en ik zette er het tweede paar goudmussen bij. Eerst veroorzaakte dat nogal wat kabaal maar al gauw had elk koppel een eigen

dag maakte ook het tweede paartje aanstalten om te gaan nestelen. Twee dagen nadien was hun nest reeds klaar. Er was een groot verschil tussen beide nesten. Waar het nestje van het eerste paar van boven open was, moet ik het andere met die van de prachtvinken vergelijken, geheel gesloten met invlieggang.

Door beide popjes werden drie eitjes gelegd en ook met goed gevolg bebroed. Regelmatige nestcontrole bleek niet als storend ervaren. De jongen die het laatst uitkwamen werden zonder pardon uit het nest gewerkt. De eerder geboren jongen gedijden goed en vlogen dan ook na 14 dagen uit. Het duurde daarna nog ongeveer 14 dagen eer ze zelfstandig waren. Het opfokvoer heb ik wat gewijzigd. De hoeveelheid meelwormen en miereëitjes, respectievelijk ongeveer 50 en 100 gram, kon ik verminderen en daarvoor in de plaats gaf ik ze Witte Molen-eivoer en Claus-insectenvoer. Hiervan werd dagelijks ongeveer 200 gram opgenomen. Een derde broedsel schonk me 5 jongen.

Nu, bijna 6 maanden later, kan ik zeggen dat de jongen in het begin, dus direct na het uitvliegen, geheel op de moeder lijken. Men kan echter wel goed zien of het een mannetje of een popje is.

het gebeurde op een vogelmarkt

door S. H. Carolus

„O Willem, moet je nou toch eens zien! Wat een lieverdjes. Die wil ik hebben.” Deze uitroep van een keurig geklede dame van middelbare leeftijd ving ik op tijdens mijn rondgang over één van de vogelmarkten, welke tegenwoordig nogal veel op de zoveelste zaterdag van de maand door de plaatselijke vogelverenigingen worden georganiseerd. Mijn aandacht was gewekt, en, nieuwsgierig als ik ben, ging ik wat dichterbij naar die dame toe. Dat deden trouwens meer mensen. Toen zag ik Willem ook. Willem stond er wat ongeïnteresseerd bij en was kennelijk tegen zijn zin door zijn vrouw meegetrouwd. Ze stonden voor een lange tafel, waarop een aantal vogels van diverse pluimage was tentoongesteld in kooien en sorteerkistjes. In één van die kooien zaten twee mooie grote groenachtige parkieten met veel rood aan hun kopjes, die schrandere mensen om hen heen bekeken als die te koop waren en niet zij. Aan de kooi hing een kaartje met opschrift: f 100,—, zonder kooi.

Achter de tafel stond de koopman. Die zag handel, want onmiddellijk reageerde hij met: „Ja mevrouw-tje, wat een diertjes, hè. Die koopt u nergens voor die prijs. Ze zijn erg zeldzaam en geen schreeuw-ers.” Mevrouw: „Zijn het papegaaien?” Koopman: „Nou, het zijn eigenlijk wel papegaaien, maar geen echte in de zin van Ara's, als u dat bedoelt.” Mevrouw: „O, en kunnen ze dan niet leren praten?” Koopman: „Praten, mevrouw? Als de beste grote

papegaai. Als u niet oppast, krijgt u er straks geen woord meer tussen."

De twee parkieten volgden het gesprek aandachtig, maar mengden zich er beleefdshalve niet in.

Willem was intussen langzaam doorgeschuifeld en was bijna in de steeds groter wordende groep omstanders verdwenen, toen zij hem dóór kreeg. „Hé, Willem", riep ze keihard, „kom eens terug en geef die man even honderd gulden, want ik wil die schatjes hebben. En ze praten ook nog."

De menigte hield de adem in. Wat zou Willem doen? Tergend langzaam en met een onwillige trek op zijn gezicht keerde Willem op zijn schreden terug. Eerst keek hij een tijdje nors naar zijn vrouw, toen naar de vogels, toen naar de koopman en sprak daarna langzaam en met klem de klassieke woorden: „Dien, nou moet je eens goed luisteren. Ben je een haartje betoeterd?" (Dit zei hij niet precies zo, maar het is de meest fatsoenlijke vertaling van wat hij werkelijk zei.) „Denk je dat ik honderd

gulden uitgeef voor twee van die krenge? En of ze praten of niet, dat kan me niks schelen. Jij kletst al genoeg. Kom op, we gaan naar huis."

En met grote stappen en zijn ellebogen baande Willem zich een weg door het publiek, richting uitgang, niet eenmaal omziende of Dien hem wel volgde. Dien, hem beter kennende dan wie ook, keek hem even beteuterd na, daarna wat verontschuldigend naar de vogels en de koopman, trok met een hopeloos-gebaar de schouders op en een pruillip en volgde Willem langzaam. Iets gebogen en terneergeslagen, maar met een uitdrukking in haar ogen, die voor Willem na thuiskomst weinig goeds beloofde.

Maar ik vond wel dat hij niet beter verdiende. Welke man gunt zijn vrouw nu niet twee mooie praatgrage vogels? Al zou je het alleen al doen om zelf minder te hoeven praten als je net je krantje zit te lezen. Dat zou mij wel f 200,— waard zijn.

vakantiepuzzel 1977

Deze vakantiepuzzel bestaat uit een zevental vragen. Op elke vraag zijn drie antwoorden gegeven, waarvan slechts één antwoord juist is. Aan u de taak om uit te kiezen achter welke letter dat enig goede antwoord is vermeld.

Noteer die letter, zodat u na beantwoording van de vragen 7 letters heeft opgeschreven.

Dan bent u er nog niet; de tweede opdracht is om die 7 letters zodanig te rangschikken dat er de naam van een vogelsoort ontstaat. Om die naam gaat het. Heeft u deze gevonden, schrijf hem dan op de achterzijde van een briefkaart; vermeldt ook uw naam, adres en woonplaats en stuur deze briefkaart, voorzien van voldoende porti, vóór 15 augustus a.s. naar Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom.

Vraag 1: Ons lijfblad „Onze Vogels" heeft thans een oplage van
A 47.000
B 45.000
C 46.500

Vraag 2: In het meinumner van deze jaargang namen we een artikel op over het baardmannetje. Waar is het verspreidingsgebied van dat baardmannetje gelegen?
D Europa
E Afrika
F Australië

Vraag 3: In dat zelfde meinumner wordt geschreven over voeding voor wildzangvogels. In de zaadmenging komt o.a. negerzaad voor. In welk percentage?
J 40 %
K 5 %
L 20 %

Vraag 4: Beplanting in en om de voliëre is een veel geroemde artikelenreeks in dit blad. Welke struik, heester, boom of plant werd afgebeeld in het februarinummer 1977?

O Akelei
P Wingerd
Q Cotoneaster

Vraag 5: Belgische bult is
R een scheldnaam
S de naam van een bekend beeld in Brussel
T een kanarieras

Vraag 6: Melkdistel is
U een onkruidplantje
V een werktuig voor veehouders
W een vogelsoort

Vraag 7: Bij de kleurkanaries kennen we pigment- en vetstofvogels. Tot welke groep behoort de recessief witte kanarie?
X Pigment
Y Mozaïek
Z Vetstof

Dit was dan de vragenreeks. Aan u de taak om uit de zeven letters de naam van een vogelsoort te vinden. Wij wensen u erg veel puzzelgenot.

Nog een tipje in het algemeen: Zorg er voor dat tijdens uw vakantie uw vogels tóch goed worden verzorgd en niets te kort komen. Dan pas wensen wij u allen **EEN UITERST PLEZIERIGE EN VOORAL ZONNIGE VAKANTIE.**

kemphaan

VOGEL VAN DE MAAND

door Meindert de Jong

In zijn winterse pakje heeft de Kemphaan wel iets weg van de tureluur, maar toch zijn er ook dan wel enige verschilpunten. Zo is de snavel van de **krage-maker** veel korter dan die van de tureluur; over de wieken loopt geen duidelijke witte streep, de staart is veel donkerder met aan weerszijden een opvallend ovale, witte vlek en ten slotte zijn de pootjes geelachtig. Bij de tuter zijn die immers bloedrood. Het verenkleed van het vrouwtje, het **kemphenetje**, dat aanzienlijk kleiner is dan het mannetje, verandert niet veel in de verschillende jaargetijden. Met de haan is het daarentegen heel anders gesteld. Moet je hem zien in het voorjaar in het prachtige bruiloftskleed! Dan is hij getooid met een enorme halskraag, waar hij mee pronkt om een vrouwtje te behagen of mee opschept om een mededinger te imponeren!

U heeft misschien wel eens gelezen over de zogenaamde spiegelgevechten, waar volgens sommige auteurs gestreden wordt „op leven en dood”. Dat is echter wel een beetje overdreven. Want het wapen, de snavel, is zacht en stomp en als er toch eens een por een beetje te ver mocht doorschieten, biedt de uitgespreide „pelerine” voldoende bescherming. Maar het is een lust voor het oog de toernooiende ridders gade te slaan tijdens de balts. Als „mannequins” paraderen ze voor de kijkers en bieden een schouwspel, dat men niet gauw vergeet. Wat een kleurenverscheidenheid! De tinten der wapperende halskragen variëren van zuiver wit tot donkerbruin of zelfs zwart. Geen twee boa's gelijk!

Onophoudelijk huppelen, dansen, springen en fladderen de vogels rond elkaar, tot eentje er de brui aan geeft en rustig neerknielt, de snavel naar de grond gericht. Dit werkt aanstekelijk en sommige volgen zijn voorbeeld. De energiekste hanen stoeien

voort en al spoedig betreden ook de rustende vogels het „slagveld” weer. Dan beginnen de capriolen opnieuw.

Inmiddels heeft een vrouwtje haar keus gedaan. Hautain betreedt ze het veldje en troont vandaar de uitverkorene mee naar haar broedgebied. Daar wordt het huwelijk gesloten, dat echter van zeer korte duur is. Na een paar minuten betreedt de ridder reeds weer de arena en schrikt er niet voor terug even later met een ander wijfje bruiloft te vieren. Maar ook het hennetje is niet kieskeurig. Zonder gewetensbezwaar gaat ook zij de volgende dag met een ander mee . . .

Zo'n toernooiveld — de baltsplaats — wordt tegenwoordig kortweg met „lek” betiteld en men treft er doorgaans drie soorten mannetjes aan, namelijk de honkmanntjes, de randmanntjes en de satellietmanntjes. De honkmanntjes zijn de volwassen, gevestigde „ridders”, die in het midden van de baltsplaats een eigen terreintje met een middellijn van circa 30 cm, het honk, bezet houden. De randmanntjes zijn doorgaans heel oude of erg jonge hanen, die zich aan de rand van het lek vestigen. Vooral de jonge vogels gaan van seizoen tot seizoen verder naar het midden. Het satellietmanntje heeft geen eigen honk maar deelt dit met een honkmanntje. Deze vogels zijn altijd getooid met een grote witte „boa”. Het komt nogal eens voor dat een satelliet paart met een hennetje omdat de eigenlijke „gastheer” te veel in beslag wordt genomen door zijn „gevecht” met de buurman.

Het nest is een vrij diep kuiltje in de bodem, dat bekleed wordt met dunne halmpjes. Het geheel is uitstekend verborgen in een hoge graspol of tussen andere gewassen. Soms trekt het hennetje de lange grashalmen over zich heen, waardoor ze nog meer verscholen zit.

In de goed beschutte wieg worden de vier glad-schalige, peervormige eitjes gelegd, die olijfgroen van kleur zijn en „bemorst” — vooral aan de stompe pool — met bruinachtige moppen en vegen. Ruim drie weken koestert het vrouwtje haar schat en dan komen de jongen ter wereld en, zoals alle nestvlinders: flink uit de kluiten gewassen.

Ze blijven slechts kort in het nest en trekken daarna onder moeders hoede het veld in. Zij zijn bijzonder snel zelfstandig. Ze hebben, om hun winterkwartieren te bereiken, een lange reis voor de boeg, want deze bevinden zich zuidelijk, tot in de Kaapkolonie.

pietpraat over blauwopaal

door J. Kuiper
foto: Spijker

De standaard zegt over de blauwopaal het volgende: Bij de benadering van de blauwopaal dient men zich af te vragen welk type het fraaist bij ons overkomt. Bij het vaststellen van eisen is het derhalve niet noodzakelijk een parallel met de klassieke kleur te trekken. Het voorgaande geldt zeker met betrekking tot de blauwopaal. Binnen deze kleur zijn duidelijk twee verschillende types te onderscheiden. Te weten het vrij licht aandoende type, welke behoudens de blauwgrijze bestreping en pennen eigenlijk vrij weinig pigment laat zien en daardoor vrij wit aandoet. Vervolgens het type dat in zijn geheel een fraai blauwgrijze indruk maakt met het accent op de rug, zonder dat de bestreping domineert en zonder dat de vogel in zijn geheel een matte indruk geeft.

Dit laatste type geniet de voorkeur boven het licht aandoende type. Bij deze vogel is maximaal pigment vereist. Voor een goede kleuregaliteit is het van groot belang dat de kleur van het onderlichaam en de borstkleur gelijk zijn; een lichte buik doet afbreuk aan de bijkleur. Geen of slechts minimale aanslag in de vleugels. Komt in de zwak-intensieve vorm het best tot zijn recht. Hoorndelen goed donker van kleur doch beslist niet diep-zwart, moeten met het totaal-beeld harmoniëren.

Voorkomende fouten: bestreping te zwaar; onvoldoende flanktekening; totaal-beeld te licht; te veel aanslag; ruwe bevedering; hoorndelen te licht of te donker. Tot zover in grote lijnen het eisenpakket met de voorkomende fouten, maar pas op, het ziet er eenvoudiger uit dan het is!

Als er een projectie-apparaat zou bestaan dat geschreven tekst omzet in beelden zou de tekst van de standaard leiden tot de projectie van een kleurbeeldvogel. De standaard laat er geen enkele twijfel over bestaan dat de blauwopaal behoort bij de vogels in het bezit van een specifiek kleurbeeld.

Het moeilijke van zulke kleurbeelden is de vating in letters; dat komt omdat zo'n kleurbeeld opgebouwd wordt uit een aantal componenten, het is niet mogelijk om de afzonderlijke componenten exact te rubriceren. Alle ingrediënten tesamen bepalen het kleurbeeld.

In huishoudtermen zou dat geformuleerd worden als een snuffje van dit met een mespuntje dat en een vleugje van zo en een druppeltje zus. Neem nu eens doorgewone erwtenseop. Geef twee verschillende huisvrouwen precies dezelfde ingrediënten; tien tegen één dat de door hen vervaardigde soepen verschillend zullen smaken.

Zulke verschillen zullen ook worden aangetroffen bij blauwopalen, de kleurbeelden kunnen erg veel van elkaar verschillen. Toch zijn ze allemaal opgebouwd uit groen + een witfactor + de opaalfactor, het is de melange van die drie componenten die uiteindelijk de verschijningsvorm blijkt te bepalen. Helaas zijn de meeste kweekruimtes zo krap dat ook de man die blauwopalen wenst te kweken geen ruimte heeft voor een keukeninventaris; toch zou je, de tekst van deze pietpraat letterlijk opvallend, haast menen dat dat nodig is. Die keukeninventaris is volkomen overbodig, wat wél nodig is is gevoel in de vingertoppen. De kweker moet aanvoelen hoe ideaalvogels in deze kleurslag gecreëerd moeten worden, er zijn daarvoor slechts zeer globale richtlijnen aan te geven.

Richtlijnen zouden slechts dan gegeven kunnen worden als precies bekend is hoe de vogels waarover u kunt beschikken er uit zien; dan nog moet worden afgewacht of de koppeling van die twee vogels het gewenste resultaat zal opleveren. Dat hangt van zulke onmeetbare en ondefinieerbare omstandigheden af dat ik het niet aandurf om ook maar iets te adviseren. Vanzelfsprekend zijn er wel een paar dingen aan te geven die u echt niet moet doen, maar dat is wél wat anders dan het aangeven van wat u wel moet doen.

Het gebruik van dubbelgeelfactorige vogels en roodfactorige vogels kan lelijke aanslag veroorzaken, niet doen dus. De paring van opaal x opaal is niet aan te raden, dat kan een negatieve invloed hebben op de strakheid van de bevedering. Opalen in de groen-serie lijden vrij snel en erg vaak aan bevederingsgebreken; daarom is het verstandiger om de paring van opaalverervend x opaal of opaal x opaalverervend toe te passen. De paring van twee schimmelvogels zal in deze kleurslag veel sneller dan bij niet-opaalkleurslagen leiden tot een pluizende bevedering, oppassen is geboden. De bijkleur van de blauwopaal kan dominant en recessief wit zijn, de vogel met recessief witte bijkleur heeft mee dat er geen aanslag kan optreden.

Blijf alstublieft van de ivoorfactor af bij de fok van blauwopalen, dat zal namelijk meestal een geelachtige glans over de gehele bevedering veroorzaken, hetgeen natuurlijk ongewenst is. De zilvertint is dan beslist niet helder meer, dat heeft onvermijdelijk gevolgen voor het puntentotaal. Verder moet u niet uit het oog verliezen dat er een wereld van verschil bestaat tussen blauwopaalmannen en blauwopaalpoppen. Dat zichtbare verschil is zo groot dat het uitgesloten geacht moet worden dat u een stam blauwopalen zou kunnen opbouwen uit mannen en

poppen door elkaar. De pigmenttekening van de man is vooral in de rug veel nadrukkelijker dan dat bij de pop het geval is; om die reden is het aan te raden bij het inzenden van stammen in deze kleurslag

vaar tekening mee te houden. Bekijk de bijgeplaatste foto maar goed, met recht een pláát van een kleurbeeld. In de volgende pietpraat zal ik met u de oranjerooisabel behandelen,

kweken met japanse kwartels in de huiskamer

We hebben in de kamer twee volières van elk 1 m breed, 80 cm hoog en 30 cm diep. Een hangt tegen de muur, de andere kooi staat op de grond. Nu bekwam ik een koppeltje Japanse kwartels en we vonden het wel leuk ze een tijdje in de kamer te hebben.

In de hoek van de onderste volièr stapelde ik een aantal boomstronken op elkaar, zodanig, dat ze zich achter die stronken konden schuil houden. De boomstronken rustten op een graszode. Het duurde niet lang of de hen legde haar eerste ei, maar kort daarna ging ze aan legnood dood. Via vogelvrienden kwam ik in het bezit van twee jonge eigenkweek hennetjes. Bovendien waren ze door natuurbroed ter wereld gekomen en daar hecht ik erg veel waarde aan; ik verwacht namelijk dat deze beter broeden dan die welke via een broedmachine ter wereld komen. Een van de jonge hennetjes plaatste ik bij het haantje in de binnenvolièr en binnen 14 dagen was er het eerste ei. Nadat het vierde ei was gelegd werden de eieren opgegeten. Wie daarvan de dader is geweest heb ik niet kunnen achterhalen. Verveling kan het niet zijn geweest. We lieten ze vrij regelmatig los in de kamer lopen. Een prachtig gezicht en ze kwamen de meelwormen uit de hand pikken. Het haantje gaf ze dan heel galant aan het hennetje. Op een gegeven moment stopten ze met het eieren eten en we kregen weer enige hoop dat ze zouden gaan broeden.

Zodra er weer een ei was gelegd, merkten we dat direct; zowel het haantje als het hennetje stootten dan juichkreten uit. Toen er 7 eieren gelegd waren, ging de hen tot broeden over. Omdat de haan haar

nog lastig bleef vallen, heb ik hem elders ondergebracht. Zij broedde toen de eieren op een voortreffelijke manier uit. Ze kwam niet meer van het nest, accepteerde ook geen meelwormen meer van ons en verliet zelfs niet eens de kooi, ondanks dat we het deurtje open lieten. Er werden 2 jongen geboren die echter binnen enkele dagen doodgingen. We hadden de zandla schoongemaakt en bestrooid met kuikenopfokvoer; geen zand. Dan maar weer opnieuw beginnen. Het haantje erbij geplaatst en binnen 7 dagen was er weer een ei.

Toen er 7 eieren waren gelegd ging de hen weer tot vast broeden over. Dit legsel werd nog met twee eieren uitgebreid. Het haantje verhuisde weer naar elders. Op de 18e dag werden er 6 jongen geboren. De resterende 3 eieren kwamen niet meer uit. Bij het openmaken bleken er echter toch volgroeide jongen in te zitten.

We verstrekten ze weer kalkoenopfokvoer met eivoer en gekiemd raapzaad. Het was een prachtig gezicht en belangstelling van vrienden en kennissen was er voldoende. Toen de jongen ruim twee weken oud waren, verstrekten we ze twee keer per dag geknipte meelwormen en iedere dag een theelepeltje grit. Het ging allemaal uitstekend.

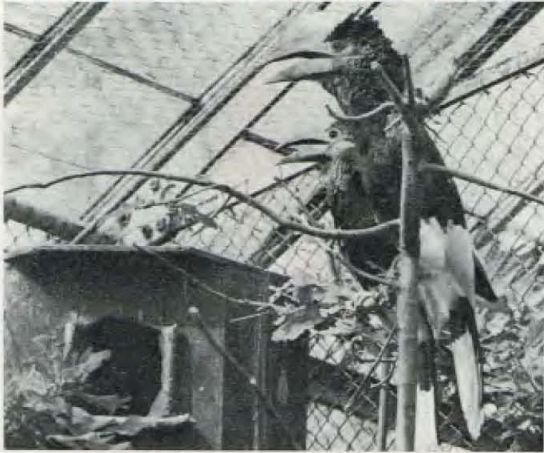
Toen de jongen 19 dagen oud waren begon de moederhen weer te leggen en we hebben er toen een vreemde haan bij geplaatst. Met uitzondering van het eerste uurtje ontstonden er geen problemen en accepteerden zij elkaar volkomen. De jongen probeerden zelfs bij de „vreemde vader” onder te kruipen. In de avonden laten we de gehele familie een poosje door de kamer dwalen. De hond, die de uitwerpselen keurig opruimt, heeft het er druk mee. Op de 24ste dag heb ik de jongen geringd en toen ze 4 weken oud waren heb ik ze apart gezet.

Het andere hennetje, u weet wel ik kocht er twee, heb ik met een haan in de grote volièr gezet. In een hoekje een graspol met de verwachting dat ze daarop wel een broedplaats zouden vinden. Nee hoor, uitgerekend in het hoekje bij de deur kozen ze hun plekje. Ik vond dit toch wel wat link en daarom heb ik ze in een andere ruimte, een volièr van 2,50 x 1 m, ondergebracht. Ik gaf ze geen graszode of ander mogelijk nestmateriaal maar toch vond ze wel een hoekje waarin ze op 9 eieren tot broeden kwam. Zo zie je maar, je weet nooit precies hoe het nou moet en waar je aan toe bent. Maar houdt dat eigenlijk niet de spanning er in? Gelukke kweekresultaten, van welke vogelsoort dan ook, geven erg veel voldoening en plezier en is dat dan niet het goede uitgangspunt voor onze liefhebberij?

K. Postma

het grootbrengen van een neushoornvogel

Witflankneushoornvogel echtpaar bij hun nest.

Daar mijn man hoofdverzorger is van de vogels in Dierenpark Wassenaar komen er bij mij weleens jonge vogels, die door hun ouders verstoten zijn of als, zoals in dit geval, de moeder komt te overlijden. De hittegolf van 1976 heeft namelijk bij ons in het Dierenpark het leven gekost van ons vrouwtje Witflankneushoornvogel.

Zij zat te broeden in een nestkast, die in de nok van de Louisehal hing. De mannetjes van deze vogels hebben de gewoonte de nestingang dicht te metselen op een kleine, smalle spleet na waardoor ze de wijfjes gedurende de broedtijd voeren. Het uitbroeden van de eieren duurt ongeveer een maand en eer de jongen volwassen zijn, is een zelfde tijd verstreken. Het wijfje zit dus zo'n twee maanden „gevangen“.

Het hele proces was goed te volgen in de Louisehal. Dertig dagen lang vloog het mannetje af en aan om zijn broedende vrouwtje van eten te voorzien. Op 24 juni hoorden wij het eerste geluidje van het jong. Twee dagen later bereikte de hittegolf zijn hoogtepunt. Er werd toen buiten 35 °C gemeten en in de Louisehal zal het wel enige graden warmer zijn geweest.

Op 27 juni zag de verzorger, dat het vrouwtje geen voedsel meer aannam van het mannetje. Toen begonnen zij al iets te vrezen. Het mannetje heeft die dag nog vele malen met voedsel voor het nest zitten wachten. 's Avonds hebben ze met een zware hamer het leem van het nestblok stukgeslagen en het vermoeden werd bevestigd; het wijfje was door de hoge temperatuur bezweken. Naast de dode moeder zat een jong Witflankneushoornvogeltje.

Daar mijn man die dag vrij was, werd ons dit per telefoon verteld en of ze het jonge vogeltje bij ons konden brengen. Ik zei gelijk ja, zonder er over na te hoeven denken. Toen Pancras, zo is het kuikentje genoemd, hier kwam, schrok ik wel even van dat kleine naakte vogeltje. Hij zag er ook wel eng uit en het leek een hopeloos geval te worden.

Ik heb Pancras in een grote, dichte kist gezet met een elektrisch dekentje erin en een dikke handdoek over de kist gelegd om het daarbinnen zo donker

mogelijk te maken, zoals hij immers bij zijn moeder gewend was.

Hij kreeg een prakje van gehakt met fruit, maïs, peen, insektenvoer en vitamine, dat hij wel wilde eten. De eerste nacht heb ik hem steeds gevoerd. Dit is gewoonlijk niet nodig, maar ik wist, dat hij de hele dag zeker niets had gehad. Als ik een zacht tikje tegen zijn snavel gaf, opende hij die en als ik dan het voer op mijn vinger in zijn snavel deed, maakte hij een zacht trillende beweging met zijn bek, waarna ik het voer in zijn keel legde en Pancras het inslikte. Ik gaf hem ook wat water met een injectiespuitje, waaraan een rubberslangetje was bevestigd.

Op 2 juli kreeg hij naast het prakje ook wat stukjes perzik, sprinkhanen en kleine muisjes. Deze afwisseling beviel hem best.

Toen ik Pancras op 5 juli voor het eerst kon wegen, woog hij 160 gram. Op 6 juli woog hij 175 gram en op 9 juli 230 gram. De stijging van zijn gewicht ging zó snel, dat het mij weleens is overkomen, dat hij in één dag 100 gram aankwam. Het gebeurde ech-

Neushoornvogel
4 dagen oud.

(Neushoornvogel)
„Pancras“ hier 5 weken
oud.

ter ook wel, dat hij op zijn gewicht bleef staan, maar gemiddeld kwam hij toch tot zo'n 30 tot 40 gram per dag aan.

Op 7 juli veranderde zijn rose kleur in een paarsachtige tint en ik zag op zijn kop allemaal puntjes, waaruit de veren zouden komen. Ook ontdekte ik die dag een geel plekje onder zijn tong. Dit bleek een soort schimmelziekte te zijn, die gelukkig met een medicijn overging.

Op 26 juli kwamen zijn veren uit de pennen. Dit proces verliep vrij snel. Op 2 augustus begon Pancras zelf te eten. Het liefste nam hij fruit.

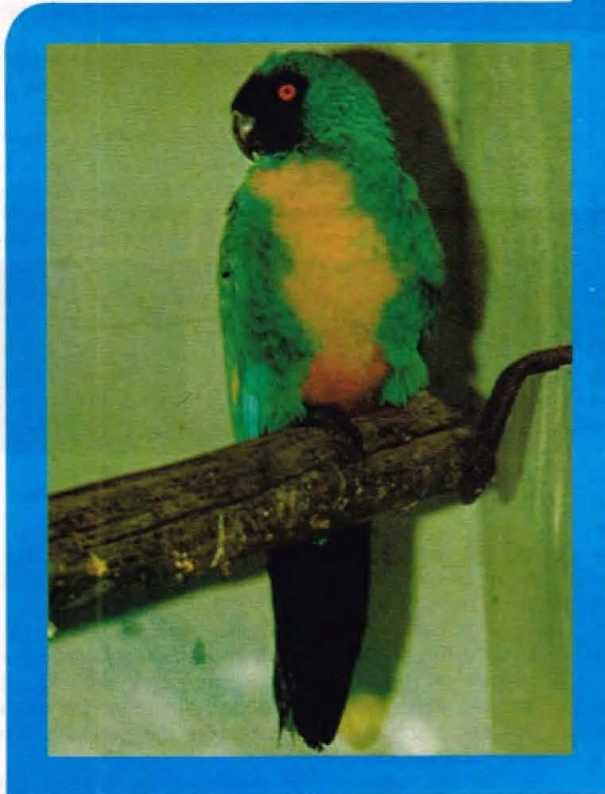
Op 16 augustus begon hij met zijn vleugels te oefenen en zijn stem werd ook volwassener. De eerste keer schrok ik daar geweldig van. Ik dacht, dat hij het benauwd had, want het tamelijk hoge piepje dat ik van hem gewend was, werd nu afgewisseld door een vrij zware toon.

Op 23 augustus had ik Pancras, zoals ik regelmatig deed, weer los in de kamer. Hij sprong dan altijd over de grond, maar deze keer kreeg ik door, dat hij omhoog kwam. Ik was op dat moment namelijk eten voor hem aan het maken in de keuken en toen ik in de kamer terugkwam, zat hij bovenop de tafel. Ik wist, dat ik hem nu gauw naar het Dierenpark terug zou moeten brengen, omdat hij daar meer ruimte zou hebben om te vliegen dan hier thuis.

Op 26 augustus was het dan zover: Pancras ging terug naar Dierenpark Wassenaar.

Het was wel even wennen dat hij er niet meer was. Maar ja, ik wist, dat ik hem zo vaak ik kon gedag zou kunnen zeggen en als ik kom zijn we allebei weer erg blij elkaar te zien.

Ilna van der Voort

enkele leden van de fami

Het leek ons best eens interessant om u kennis te laten maken met enkele vrijwel onbekende parkietsoorten.

Ze behoren tot de, overigens kleine, familie *Prosopeia* en er is helaas erg weinig van ze bekend.

De kennismaking moet dan ook wat oppervlakkig blijven, alhoewel elke mededeling toch wel zijn waarde kan hebben.

Ergens in de Grote Oceaan, ten oosten van Australië en ten noorden van Nieuw-Zeeland, ligt een vrij groot aantal erg kleine eilanden, waaronder de Fijiën de Tonga-eilanden. Daar komen ze voor, deze ongeveer 45 tot 48 cm grote Tabua- en Maskerparkieten.

De soort als zodanig werd reeds in 1788 beschreven en al sedert de eerste helft van 1800 ook de ondersoorten.

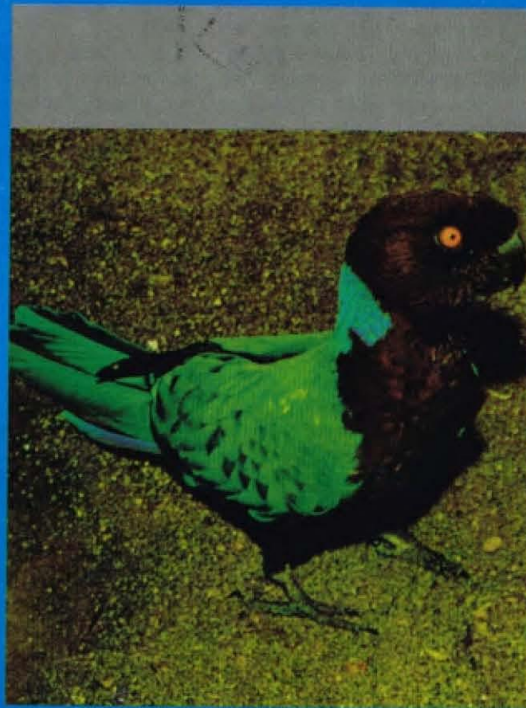
Slechts sporadisch zijn ze meegebracht naar het vasteland. Men is er wel in geslaagd die exemplaren geruime tijd in leven te houden, maar van duidelijke

kweekomschrijvingen is nauwelijks of geen sprake. Op een uitgebreid zaadmenu, rijkelijk aangevuld met vruchten, bleven ze in goede conditie. Tropische regenwouden vormen hun domein. Ze begeven zich erg veel op de grond en lopen kunnen ze vrij snel. Naast vruchten en zaden schijnen ze ook muizen en kleine vogels niet te versmaden.

In het bekende Duitse Vogelpark Walsrode is een aantal van deze toch wel bijzondere vogels te zien. Het is daar waar de fotograaf ze op de gevoelige plaat vastlegde.

We stellen ze aan u voor:

Foto 1 MASKERPARKIET, Prosopeia personata. Geen ondersoorten. Duitse naam: Maskensittich. De Engelsen noemen hem Masked Shinning parrot.

Prosopieia

TABURA PARKIET, *Prosopieia tabuensis*.
Naast de nominaatvorm zijn 5 ondersoorten bekend waarvan wij u er 3 kunnen tonen.

Foto 2 Prosopieia tabuensis splendens. Een hemelsbreed verschil met de twee volgende vogels. Toch is het geen aparte soort. De Engelsen noemen hem Red Shinningparrot, de Duitse naam luidt Glanzflügelsittich.

Foto 3 Prosopieia tabuensis atrogularis. Deze ondersoort heeft in de nek geen blauwe band.

Foto 4 Prosopieia tabuensis koroensis, mét blauwe band in de nek. In Duitsland noemt men deze vogels Pompadourparkiet.

Tekst: Cees van Berkel
Foto's: Wolfgang de Grahl

Literatuur: Parrots of the World, J. M. Forshaw.
Encyclopedie voor de vogelliefhebber, deel 4.
A. Rutgers.

Wat lezers Schrijven

Iets bijzonders

Bij het aanbreken van het voorjaar begint ook de drukke tijd voor de vogelliefhebber. Zelf ben ik werkzaam in de bouw, dus de hele dag van huis en dan 's avonds nog wat. Op die manier blijft er niet gek veel tijd over en heb je dan alle overige vrije tijd hard nodig voor de vogels. 's Morgens wat vroeger uit bed om de vogels de nodige mondvoorraad te geven. We hebben het er graag voor over want het is ten slotte onze hobby, waar we dan ook volledig achter staan. Toch vind ik het wel het overwegen waard om zich vóór het kweekseizoen eens te bezinnen of men wel de nodige tijd en aandacht aan de vogels kan besteden. Er is inderdaad veel werk aan en het kan bovendien ook wel eens lelijk tegenlopen. Maar, laten we het zien als een uitdaging en ondanks tegenslagen niet bij de pakken gaan neerzitten. Er staat zoveel plezier en voldoening tegenover. Wat is er voor ons mooier dan na een kweekseizoen weer een redelijk aantal leuke jonge vogels op stok te hebben. Het behoeven er beslist geen honderden te zijn. Als er bovendien dan ook nog enkele bijzitten waar we op een TT goed mee voor de dag kunnen komen, als er enige vooruitgang in kwaliteit is te zien, dan is het helemaal aardig. Vanzelfsprekend is de TT een hoogtepunt in onze liefhebberij, maar daarnaast is er toch iedere dag wel wat te beleven. Zo had ik laatst in één broedsel vier eieren van normale afmetingen en één ei dat beduidend groter was. De pop zal daar beslist erg veel moeite mee hebben gehad. Ze was er tenminste enkele dagen minder fit van. Ik dacht direct aan een zogenaamd dubbel ei, welke ook bij kippen wel eens voorkomen. Mijn vader zocht vroeger uit de kippeëieren altijd de mooiste en gaafste van vorm en hij zal een dergelijk afwijkend exemplaar zeker niet hebben genomen. Bij kanaries accepteren we ze wel. Na het schouwen bleek dat grote ei, evenals de vier andere eieren, bevrucht te zijn. Die vier kwamen op de normale tijd uit, maar het grote ei niet. In de schaal was overigens wel een aangepikt plekje zichtbaar.

Nog een dag later besloot ik toch eens te kijken, alhoewel ik daar geen voorstander van ben. Het resultaat was twee afgestorven haast volgroeide jongen in één schaal. Het eigeel was nog niet helemaal opgebruikt. Zelf heb ik nog niet zo'n lange staat van dienst in de hobby en dat had ik nooit eerder meegeemaakt.

Wat ik ook opvallend vond is dat het ei toch al was aangepikt terwijl de jongen daar zo te zien nog niet aan toe waren. Zou de pop hierin een rol spelen of is er mogelijk door alle drukte in het nest een beschadiging in de eischaal ontstaan? Ik zou best graag hierover wat meer willen weten en misschien is er wel iemand onder u die dat kan vertellen. Ik dacht namelijk zo, dat we steeds van elkaar moeten leren.

**W. G. Blokland
Melissant.**

De geschiedenis van het pietje van tante Rietje

Tante Rietje had een pietje,
niet te geloven
Hoe rap dat beestje sprong
van onderen naar boven
Hij zong de ganse dag
zijn allerhoogste lied
En tante zei: „Och gut en
lieve pietepiet“
Het beestje had het daar
reusachtig naar zijn zin
En tante Rietje koesterde voor
hem een tedere min
Vertroetelde haar pietje
de lieve lange dag
Die tierde goed en kweelde,
wat liefde niet vermag!
Zo vergingen er de jaren,
ze werden beide oud
Tante Rietje werd wat jichtig,
en pietje wat benauwd
Maar zingen deed die piet nog steeds
en tante dacht met beven
Dat piet nog vele jaren maar
met mij mag blijven leven
Maar op een dag, een zwarte dag,
voor arme tante Rietje
Daar kwam opeens de poes aan
van tantes buurvrouw Grietje
Het raam stond open op een kier
en poes, die ging erdoor
Het arme pietje stond daar
in zijn kooitje voor
Poes keek dat pietje al eens aan
en likte aan zijn bekje

Piet vloog heel angstig in het rond,
en werd gepakt bij het nekje
Het was nog slechts een ogenblik
en piet, wat vreselijk naar
Werd opgegeten door de poes,
ja echt, met huid en haar
En tante, die heel eventjes
naar buurvrouw was gelopen
Zag tot haar grote schrik,
dat poes kwam aangeslopen
Ze rende naar haar pietje toe,
maar oh, wat grote nood
Dat arme pietje, dat was weg,
de poes had 'm gedood
En tante klaagde van: „Och gut
en lieve deugd“
Dat beestje schonk mij menig jaar
toch zoveel levensvreugd
Ze trilde als een espenblad en
ging toen van haar stokje
De poes liep snuffelend om haar
heen, vond haar geen lekker

brokje
Toen Kee, de meid, naar binnen
kwam en het toneel aanschouwde
Sloeg ze de handen voor het gelaat,
zuchtte eens diep en schrouwde
De dokter kwam, bekeek, en zei
met droef geluid
Dat mensje is totaal van streek,
die gaat de pijp nog uit
Ze lag daar maar die tante Riet
en zei er heel geen enen
Ze kon niet meer en had ocherm,
verlamming van de benen
Ze deed maar niets dan snikken
en kon beslist niet eten
Die arme piet, ze kon 'm heel
niet missen of vergeten
Zo werd ze op een dag
haar huisje uitgedragen
De burens keken naar de kist
en deden niets dan klagen
Zo was het einde van een piet
en van een tante Rietje
Het was beslist geen vrolijk lied,
dank zij de poes van buurvrouw

Grietje.
MEA

Geef ze de gelegenheid

Ik hoef u niet te vragen of het u al eens is overkomen, zo zeker ben ik er van dat het u is overkomen of anders gebeurt het nog dat u, komende bij uw volière, ziet, dat een vogel, die eigenlijk in uw volière thuis hoort, op uw volière zit of in een boom of struik in uw tuin of iets dergelijks.

Direct gaat u natuurlijk op inspectie uit of het misschien een vogel betreft van u zelf of dat het een vogel is, die in een andere volière thuis hoort, maar wat ook zij, uw eerste gedachte zal waarschijnlijk zijn: „Hoe krijg ik die in de volière!”

Blijkt het een vogel van u zelf te zijn dan gaat u natuurlijk eerst onderzoeken hoe die er uit gekomen is en blijkt er dan bijv. een gat in het gaas te zitten, dan is het zaak om dit direct te herstellen of . . . maar daarover later.

Eerst even mijn volière aan u voorstellen. Deze bestaat uit een nachthok van 2,70 m breed, 1,80 m diep en 2 m hoog, naar achteren aflopend tot 1,80 m. Aan de voorzijde bevindt zich een vlucht van 2,50 m bij 2,50 m en opzij van het nachthok een vlucht van ongeveer 1,50 m bij 2,70 m. De grote vlucht is geheel van gaas en de kleinere vlucht is bovenop afgedekt met plastic.

Het geheel is bevolkt met 15 postuurkanaries, een stel diamantvinken, spitsstaartamadines, bandvinken, één japanse nachtegaal en een stel mozambiquesijsjes met één jong. Rondom de volière is veel groen aangebracht, bestaande uit struiken, kamperfoelie en bloemen en midden in de vlucht een berkeboom met de kruin boven de volière.

De volière staat in mijn tuin die geheel met hoge tujas is omgeven en het geheel bevindt zich achter mijn huis in een dorp in het noorden van het land, vlak bij de Duitse grens.

Maar nu verder over „het gat in het gaas”.

U zult het waarschijnlijk wel hebben meegemaakt dat een zich op de vlucht bevindende vogel halsstarrige pogingen deed om door het gaas heen in de volière te komen. Maar dat gat hebben we natuurlijk weer dichtgemaakt, zodat de toegang hermetisch is afgesloten. En dat is het hem nu juist. We moeten zorgen dat er een gat in het gaas zit, waardoor een vogel wel van buiten naar binnen kan komen, maar niet andersom.

Ik heb de volgende oplossing al gedurende een vijftal jaren in mijn vlucht zitten en nog nooit is er ook maar één van mijn vogels door naar buiten gekomen.

De oplossing is vrij simpel en goedkoop en werd mij aan de hand gedaan door een andere vogelliefheb-

ber en werd dan ook direct in mijn vlucht aangebracht. Voor velen van u is het misschien wel bekend en hebben het reeds aangebracht, maar anderen weten het niet en voor hun is de tip bestemd.

Ik heb in het gaas, dat het dak vormt van de buitenvlucht, een gat gemaakt en dit gat weer opgevuld met een jampot zonder bodem. Eigenlijk hoefde ik het gaas niet eens te beschadigen, want de opening heb ik gemaakt op de aanhechting van twee banen gaas. Dit kan ook gerust naast een lat of buis. Een jampot is ook niet beslist noodzakelijk, want elk willekeurig glaswerk met een halsopening van 4 tot 5 cm is voor dit doel geschikt, als de onderkant van het glas maar wijder is dan de hals. De lengte van het glas moet 8 tot 10 cm zijn.

Onder dit glas heb ik een voederplankje aangebracht van ongeveer 20 bij 30 cm, gemaakt van een stukje asbestplaat, waarop van een latje van 1,5 cm dik een rand is aangebracht.

Tussen deze voederplank en de onderkant van het glas moet een ruimte zijn van ongeveer 20 cm. De voederplank heb ik met vier haken aan het dakgaas van de vlucht opgehangen.

Op dit plankje strooi ik regelmatig voer zodat mijn vogels er vaak op vertoeven en zodoende het plekje goed kennen.

Zou nu één van mijn vogels uit de volière gaan dan zal ik nooit trachten door middel van een vangnetje of iets dergelijks hem of haar terug te vangen, want dat loopt doorgaans op niets uit en we hebben alleen bereikt dat de vogel op de vleugels is gegaan en . . . foetsie.

Als je zo'n losgekomen vogel rustig zijn gang laat gaan, dan heb je grote kans dat hij of zij wel in de buurt blijft en weer op de volière terug keert. Het glaswerk zonder bodem geeft nu de mogelijkheid om er door te kruipen om het zo bekende voederplankje te bereiken en alle leed is geleden.

Afgelopen zomer ben ik via dat glaasje nog een Japanse nachtegaal rijker geworden. Op een zondagmorgen hoorde ik hem zingen in de berkeboom boven mijn volière, maar toen ik in de tuin kwam om te kijken of er voor hem geschikt voer op het voederplankje lag, vloog hij weg. Donderdags daarop hoorde ik hem weer zingen. Toen ik hem in de boom trachtte te ont-

dekken, lukte me dat niet want meeneer was inmiddels al door het glaasje heen bewoner van mijn volière geworden.

Informatie in het dorp en in de omgeving en op de vergadering van mijn vereniging leverde niet de rechtmatige eigenaar op. Zeer waarschijnlijk betrof het hier een losgekomen vogel van een Duitser die hem hier in Nederland heeft gekocht en hem mee moest smokkelen naar Duitsland. Vlak langs mijn huis loopt de verkeersweg naar de grens en kort bij mijn huis is een parkeerkom, waarop dan gestopt wordt om de vogels in de auto te verstoppert. Het raampje open en dan . . . Omstreeks die bewuste zondag ving één van mijn vogelvrienden, een paar huizen van mij af, een zebrovink en gedurende een paar weken heeft er een kanarie bij ons rondgevlogen. Een andere vogelvriend had de pech dat twee van zijn kanaries achter zijn rug langs het hazepad kozen, maar een uur-tje later waren beide door zijn glaasje teruggekeerd.

Zo'n glaasje in de vlucht heeft echter ook één nadeel; als men tenminste van een nadeel wil spreken. Ook allerlei andere vogels kunnen naar believen in de volière komen. Je treft wel eens een mus of een koolmees in je hok aan, maar dan is het immers een eenvoudige zaak om die vogels, die in je volière moeten blijven, even in het nachthok te doen en dan doe je de deuren maar open. Ik heb echter wel meegemaakt dat die vogels er helemaal niet zo op gebrand waren om te vertrekken of ze kropen later rustig wéér door het glaasje naar binnen. Het spreekt natuurlijk vanzelf dat liefhebbers van grote parkieten e.d. een groter glas moeten gebruiken. De afmeting van de halsopening van het glas kunt u het beste baseren op de grootte van het invlieggat van een broedblok, die voor vogels van die grootte bestemd zijn. Iets ruimer mag gerust.

Het afsnijden van het glas kunt u het beste doen met een glassnijder en nadat u de kras hebt aangebracht, voorzichtig met een ijzeren staaf aan de binnenkant van het glas tikken.

Mislukt het een eerste keer, ach, het zijn toch maar wegwerpflessen of -potten.

**W. Bulten
Bellingwolde.**

beplanting in en om de volière

acer

Het geslacht Acer, of esdoorn, omvat een enorm aantal soorten en variëteiten.

Het zijn bijzonder sierlijke struiken of bomen, meestal met fraaie bladeren. De Japanse soorten zijn het meest bekend. Nagenoeg alle soorten vragen een goed vochtige en humusrijke grond. Esdoorns bloeien soms heel apart in het voorjaar. Na de bloei verschijnen de bekende gevleugelde vruchtjes. Het zijn langzaam groeiende heesters, die het liefst een licht beschaduwde standplaats hebben. Volle zon veroorzaakt dikwijls bladverbranding.

Trouwens, ook de late nachtvorstjes en schrale winden in het voorjaar kunnen veel schade aan het blad veroorzaken.

In Canada groeien esdoorns die suiker bevatten en deze suiker wordt daar ook gewonnen.

Bezitters van niet al te grote tuinen kunnen aan een esdoorn veel genoeg beleven, vooral ook omdat het een soort is welke niet binnen korte tijd alles overheerst en alle andere plantengroei belemmert of onmogelijk maakt.

FLORAVI

onze tuin

In mei en juni bloeien veel houtgewassen, o.a. de sierkers en de sierappel. Over de sierappel, of Malus, willen we het deze keer eens hebben.

Ze behoren tot de mooiste bloeiende houtgewassen en geven in de nazomer mooie vruchten. Als die vruchten bijv. door vorst wat zacht zijn geworden, vormen ze voor de vogels een lekkernij. De Malus komt van oorsprong uit Japan.

De soorten met rood blad zijn wel gevoelig voor schurftziekte, alhoewel er inmiddels al een paar rassen zijn gekweekt welke er ongevoelig voor zijn. In de loop der jaren ontstonden tientallen nieuwe vormen met witte, rose en rode bloemen. In Amerika komen ook wilde appels voor met helder rose bloemen en die ruiken nog lekker ook.

Hier in ons land zijn ze jammer genoeg niet zo bekend. Die Amerikaanse soorten hebben het voordeel dat ze wat later bloeien en bovendien volkomen winterhard zijn. De moeilijkheid is weer dat ze een eigen onderstam nodig hebben.

Een paar soorten met lichtrose bloemen zijn: Malus ioensis plena, Bechtels Crab; Malus fimbriata, Prince George; en Malus coronaria, Charlotte. Deze bloeien allemaal met dubbele bloemen die heerlijk geuren.

Een soort met rode bloemen is de Malus soulardii. Deze soort groeit op een onderstam van de Malus hupehensis die ook laat bloeit met witte bloemen, welke op kersbloesem lijken.

Malus trilobata heeft driehoekige bladeren welke in de herfst prachtig verkleuren. De bloemen en vruchten zijn niet zo opvallend maar het is wel een flinke groeier.

Malus sieboldii met glimmende, smal gelobde bladeren en enigszins hangende takken en brede groei. Ze bloeit met wit-rose bloempjes en geeft kleine vruchtjes en heeft bovendien een prachtige herfstkleur.

Door verschillende kruisingen zijn er een paar roodbladige soorten ontstaan die niet gevoelig zijn voor de schurftziekte; ik schreef het hiervoor al. Twee van die soorten zijn Profusi en Liset met kleine vruchten, die ze al dragen als de struik nog klein is. Groenbladige soorten, zoals Prof. Sprenger en Wintergold, hebben een goudgele herfstkleur en geven geel-oranje vruchtjes, waar de vogels pas laat aan beginnen.

Enkele grootvruchtige rassen die men met het oog op de jeugd beter niet in de voortuin kan planten tot slot. De vruchten van deze soorten zijn zelfs geschikt om er moes van te maken en bovendien een uitstekend voedsel voor de vogels. De John Downie is een prachtige bloemheester met grote witte bloemen en vruchten, die zelfs uit de hand goed smaken. Golden Hornet met heldergele appels, die wat kleiner zijn dan de vorige en dus ook minder bruikbaar voor consumptie. En ten laatste de Veitch's Scarlet, een prachtige boom met heerlijk smakende grote vruchten.

J. T. van Hartskamp

Onkruiden

zonnebloem

(*Helianthus annuus*)

De laatste jaren komt ze steeds meer in de belangstelling. Er worden zelfs wedstrijden georganiseerd wie de hoogste zonnebloem kan kweken. Deze belangstelling is de plant ten volle waard!

Schitterend is de bloem met haar gele bloemblaadjes rondom de schijf met meeldraden en stampers. Het is alsof er vlammen uit de bloemenschijf flakkeren. Hebt u er wel eens op gelet? Zo niet, dan moet u het dit jaar toch eens doen. U komt dan tot de conclusie dat ze de naam zonnebloem volledig verdient. De Latijnse naam duidt al op haar schoonheid. Helianthus is afgeleid van Helio of Helios, wat zoveel wil zeggen als: zon. De tweede naam, annuus, betekent letterlijk: een jaar durend.

De bloem heeft het vermogen om met de zon mee te draaien. Zij vangt dus als een antenne elke zonnestraal op doordat de bloem de gehele dag naar de zon „kijkt“.

De zaden vormen een heel belangrijk voedsel voor papegaaien en parkieten.

Voor de liefhebbers van deze vogels is het dan ook heel belangrijk om de zonnebloem in hun tuin te zaaien. Leg eens een hele bloem in de voliëre en u zult zien dat er geen enkel zaadje op de bloemenschijf achter blijft.

Ook kanaries en andere, grotere soorten, snoepen wel eens van een zonnepit. Geef ze er echter niet te veel van, want door de olie in de zaden worden ze spoedig te dik met alle nare gevolgen van dien.

P. J. de Penning

Tek

VOGELZADEN

Kwalitatief zéér goed
EN NIET DUUR

Verkrijgbaar:
in de dierenspeciaalzaak

vogelimport en bloemisterij SIEM VAN 'T HART

Kralingseweg 443 b, Rotterdam
(Grens Capelle a/d IJssel)
Telefoon 010-12 75 11

- **Regelmatig in voorraad:**
Vrucht- en insectetende vogels, zoals:
Tangara's, Beo's, Quetzals, Toekans,
Nachtgalen, Vliegenvangers, etc.
- **Vanaf heden ook verkrijgbaar:**
Alle soorten tropische vogels uit
verscheidene delen van Afrika en Zuid-Amerika.

Verkoop aan particulieren en winkeliers.
Geen verzending van vogels en prijslijsten.

TURNX. Amerik. motorbroeder

element verwarming met lucht circulatie door ventilator. Micro thermostaat en keerinrichting voor 24 kwartel-, 18 fasant- of dwerghoender, 12 hoender- of grotere eieren.

Prijs f. 125,-
vrachtvrij.

Van Waardhuizen
LEIDERDORP
v.d. Valk Boumanweg 204
Telefoon 071-13 08 37

Unieke collectie
MEDAILLES/BEKERS

Vraagt uw dealer
of ons naar onze
EXCLUSIEVE
KATALOGUS
35 jaar

HELLINGMAN BV
APELDOORN
Molenstraat 187
Telefoon 055-21 22 42
afd. verkoop
fabricage - vakgroothandel

het ruien en verkleuren van vogels

Foto's: A. F. Mollinger

Wanneer wij ons „kanariepietje“ zonder staartje en half kaai in zijn kooi zien zitten, zeggen wij „hij is in de rui“ en geven hem wat extra eivoer, om hem weer gauw in zijn nieuwe verenpakje te zien. We denken echter niet over de oorspronkelijke betekenis van het ruien noch over de opvallende eigenaardigheden die wij tijdens het ruien bij verschillende vogelsoorten kunnen waarnemen.

Omdat in dit ogenschijnlijk onbelangrijke onderwerp zo geweldig veel zit, kan ik niet nalaten wat dieper in te gaan op het ruien van onze vogels. Wij kunnen juist in dergelijke perioden zien hoe prachtig de natuur toch eigenlijk voor haar gevleugelde bewoners zorgt, hoe geweldig mooi en doelbewust toch feitelijk alles in de natuur is en dat het inderdaad niet te veel gezegd is als wij menen, dat er niets, maar dan ook totaal niets toevallig in de natuur is. Alles heeft zijn bestemde doel.

Daar de meeste vogels in het najaar ruien, moet de oorspronkelijke betekenis ervan gezocht worden in een betere bescherming tegen de kou gedurende de op het najaar volgende winter. Dit vermoeden wettigt zich ook in het feit, dat weliswaar het aantal veren in de winter niet groter is dan in de zomer, maar wel dat het dons dichter en meer ontwikkeld is, terwijl bovendien de veren die bij de herfststui tevoorschijn komen, breder en voller zijn en aan de schachten aanhangsels hebben, die tegen het voorjaar weer afvallen. Opvallend is het verwisselen der slagpennen.

Wanneer dit onregelmatig zou geschieden en bijv. van de linkervleugel meer pennen tegelijk zouden vallen dan van de rechter, dan zou dat voor de vogel een grote belemmering zijn tijdens het vliegen. Echter vallen altijd links en rechts een gelijk aantal pennen, terwijl de nieuwe voldoende draagvermogen hebben vóór de er nog naast zittende oude uitvallen. Dit is althans het geval bij vogels die moeten vliegen.

Watervogels zoals eenden en zwanen bijv., die steeds zwemmen en voor wie het gebruik van de vleugels niet noodzakelijk is, verliezen alle slagpennen tegelijk.

Hier zien we weer iets bijzonders, nl. dat het manetje eens eerder ruit dan het wijfje. De man is

vroeg in de rui. Het wijfje veel later, omdat het nog te zorgen heeft voor de jongen en zich vlug moet kunnen verplaatsen. Zij houdt de oude veren tot de jongen zelfstandig zijn.

Nog sterker zien we dit bij enkele roofvogels. Het wijfje van de sperwer bijv. ruit in de broedtijd. Gedurende die periode heeft zij heel weinig te vliegen. Daarna echter steeds meer en vooral als de jongen wat flinker worden en heel veel voedsel eisen, dat al vliegend gevangen moet worden en soms over grote afstand moet worden aangebracht, heeft het wijfje flinke vliegcapaciteiten nodig.

Misschien zult u nu zeggen „maar de trekvogels dan, die gaan naar warmere landen en hebben toch geen warmer verenpakje nodig”? Inderdaad, maar die vogels hebben zeker evenzoveel behoefte aan

Rui staartpennen.

nieuwe volle en sterke veren met het oog op de vaak zeer lange en veel van hun bewegingswerktuigen vorderende reis. En zonder vernieuwing van de veren, in hoofdzaak die van de slagpennen, zou het hun al zeer moeilijk vallen de geweldige arbeidsinspanning, het vliegen over zeer grote afstand, te volbrengen.

Jonge vogels hebben dan ook alleen de jeugdruï, waarin zij geen nieuwe slagpennen krijgen. Deze zijn nog nieuw, hebben nog betrekkelijk weinig werk gedaan en zijn nog niet zo afgesleten dat vernieuwing nodig is. Zij verwisselen in de jeugdruï dan ook alleen maar van dekveren.

Tot een korte bespreking van het volgende onderwerp, nl. het niet kleurhouden van vogels, komen wij door een vraag van een liefhebber: „Een rode kardinaal valt geheel terug in kleuren, wordt zeer flets, waardoor kan dit worden voorkomen”. De vraag wordt niet gesteld hoe het kan worden „verbeterd”; gelukkig maar, want ook hier is voorkomen gemakkelijker dan genezen.

Het in kleur terugvallen komt veel voor bij vogels als rode kardinalen, tangara's en andere uitheemse soorten, die hun prachtveren steeds houden, in tegenstelling met bijv. diverse Wever- en Wida-soorten, die telkens hun sierveren verliezen en weer enige tijd hun grauwe verenpak dragen. Bij kardinalen gebeurt het dikwijls omdat deze vogels zo betrekke-

lijk weinig eisend zijn in de voeding. Wanneer een kardinaal eenmaal goed geacclimatiseerd en in de volière gewend is, is hij al tevreden met wat zaadvoer zonder meer, en blijft daarop ogenschijnlijk gezond en in conditie. Op den duur wreekt zich dat. De kardinaal, die gedeeltelijk insekteneter is, moet naast zaden wel gedeeltelijk dierlijk voedsel hebben; dit laatste zelfs op de eerste plaats. In hoofdzaak verstaat men daaronder universeelvoer en dan niet het een of ander eigen mengsel of goedkoop produkt, maar prima, bekend goed voer en meelwormen.

Wat fijngehakt vlees is als versnapering zelfs zeer nuttig. Daarbij mag de vogel dan wat zaden eten, enkel gierstsoorten, gepelde haver en — mits niet te veel — hennep, maar dierlijk voedsel moet hoofdzakelijk zijn. Zorgt men daarvoor, dan zal het lichaam de nodige stoffen blijven bevatten die nodig zijn voor een goede bevedering, ook wat de kleur betreft en is het heus niet zo moeilijk de vogel na jaren in de volière gehad te hebben, in kleur even mooi te doen zijn als een pas geïmporteerde.

Of de kleur er weer op te krijgen is nadat deze is teruggevallen, lijkt me bij een goede verzorging niet onmogelijk, maar het zal niet in een paar maanden gaan. Wij zien trouwens hetzelfde bij onze inlandse vogels als goudvink en kneu, om bij twee bekende soorten te blijven. Hier gaat het iets minder om het dierlijke voedsel dan wel om de juistheid der soorten zaden die we voeren. Het is helemaal geen kunst een goudvink en een kneu, die goed zaadvast zijn, in het leven te houden met bijv. enkel wit kanariezaad, maar laat die vogels eens een jaar overblijven in de volière. De kneu toont dan al in het geheel geen rood meer.

Ook deze inlandse zaadeters hebben wat dierlijk voedsel nodig, maar de uitgebreidheid der zaad-

Slecht doorgeruide vogel.

voeringen, de juiste soorten en de beste kwaliteiten spelen een grote rol. Het is een aambeeld waar altijd weer op gehamerd moet worden. Heus, het moet toch bekend genoeg zijn, dat men zijn vogels het beste moet geven in verzorging en voedsel, wil men er althans resultaten van zien en er veel genoeg van hebben.

uw vraag! ons antwoord!

Cuba amazone.

Foto: Kenning

Vraag:

Ik heb sinds ongeveer 10 maanden een amazonepapegaai. Toen ik deze kocht werd mij gezegd, dat het een brilamazone was. Omdat ik nu twijfel of het wel een brilamazone is of een witvoorhoofdamazone, vraag ik u een beschrijving van deze twee amazonepapegaaien te geven.

F. J. te Breda

Antwoord:

Door van beide soorten een fraaie kleurenfoto op te nemen, kan de beschrijving waar u om vraagt gevoelig achterwege blijven. Die ruimte kunnen we dan toch weer benutten voor andere gegevens die, niet alleen voor u maar ook voor andere papegaaiën-liefhebbers, van nut kunnen zijn.

De **Cuba- of Witvoorhoofdamazone**, *Amazona leucoccephala*, komt voor op Cuba, de Bahama- en Kaaiman eilanden. Ongeveer 31 cm groot zijn ze en er zijn 4 rassen beschreven. Deze onderscheiden zich van de nominaatvorm door de meer of minder uitgebreide rose-rode veerpartijen. Een van de mooiste Amazonepapegaaien is voor ons helaas een zeldzaamheid geworden. In de Oostbloklanden zijn ze vaker te zien. Ook in hun geboorteland worden ze zeldzamer en trekken ze zich vanwege het rooien van grote bosgebieden steeds meer in het diepere oerwoud terug.

De **Gebilde Amazone**, *Amazona albifrons*, meet 27 cm en komt voor in drie rassen in Guatemala, Mexico, Honduras, Nicaragua en Costa Rica. De afbeelding toont u een mannelijk exemplaar, de wijfjes hebben alleen een groene vleugelrand. Deze kleine

Gebilde amazone.

Foto: W. de Grahl

en mooie amazonepapegaai wordt helaas maar af en toe aangeboden. In het begin zijn ze wild en wat schuw maar indien ze in goede handen terechtkomen zal dat geleidelijk afnemen. Beide vogels voeden zich met zonnepitten, fruit, bessen, wortels, apennoten en geweekte beschuit.

Vraag:

Ik heb twee Japanse meeuwen gekregen maar nu weet ik niet of het een man en een pop is. Kunt u mij vertellen hoe ik dat kan zien. Als het een koppeltje is, gaan ze dan ook tot broeden over? Ze verblijven bij mij in een buitenvolière met nachtverblijf. Ik heb ook twee tijgervinken, man en pop. Kunt u mij zeggen of die ook gaan broeden?

G. J. v. R. te M.

Antwoord:

Het verschil tussen een man en een pop Japanse meeuw is zeer moeilijk zo niet onmogelijk te zien. Wel is er een erg goed hulpmiddel; te weten: is er een vogel bij die zingt dan is dat gegarandeerd een man. Popjes van deze soort zingen namelijk niet. Als u de vogels een dag elk in een aparte kooi zet en de volgende dag beide vogels weer bij elkaar brengt, dan zal de man, als er tenminste een man bij is, bijna dadelijk gaan zingen. Als u jonge meeuwtjes hebt, kunt u ze het beste met een gekleurd knijpringetje ringen zodat u dus direct kan zien wat, wanneer er een zingt, een mannetje is.

Bij regelmatige observatie zult u zien dat de mannetjes met opgezette buik- en keelveertjes zitten te zingen. Dit doen ze vrij regelmatig. Op die manier selecteert u en houdt u als het ware vanzelf de popjes over.

In een volière gaat een stel meeuwtjes zeer zeker tot breden over. Wel zult u, wanneer de jongen uitvliegen en zelfstandig zijn, ze uit die volière moeten verwijderen. Dit om te voorkomen dat ze steeds bij de ouders in het nestje kruipen en zodoende de

De

se

eitjes van een eventueel volgend legsel al te sterk bevullen. Om deze reden is het ook verstandig om slechts één koppeltje per volière te houden. Meerdere koppeltjes kruipen steeds bij elkaar in een nestkastje en van broeden komt in de regel weinig of niets terecht.

Met tijdervinden wordt de laatste tijd steeds meer gekweekt. Deze vogels verblijven het liefst in een goed beplante volière en als het voedsel ook met wat levend voer, zoals meelwormpjes etc. wordt uitgebreid, mag men resultaat verwachten.

Vraag:

Onlangs heb ik enkele grasparkieten gekregen, doch twee van deze exemplaren hebben wratten aan de ogen.

Nu mijn vraag, worden deze exemplaren gekeurd op de tentoonstelling in O.K. en zijn deze wratten ververvend, zodat ik beter niet met deze vogels ga kweken?

E. v. d. L. te E.

Antwoord:

Wratten, oftewel schurfmijt, in liefhebberskringen SCALY-FACE genoemd, worden door alle grasparkietenkeurmeesters, en terecht, niet gekeurd. Of dit nu een O.K.- of E.K.-vogel is doet niets ter zake. Zou een dergelijke vogel toch gekeurd worden dan werd hij in de rubriek conditie flink gestraft, zodat deze vogel minder punten zou behalen dan wanneer hij deze wratten niet had. **De vogel is immers ziek en hoort op geen TT thuis.**

Meestal wordt er na het constateren van wratten door de keurmeester een der leden van de TT-commissie op gewezen, met het verzoek de vogel uit de TT-zaal te verwijderen. Dit met het oog op gevaar van besmetting. Al wil ik er op wijzen dat niet alle grasparkieten gevoelig zijn voor deze schurfmijt. Het verleden heeft ons geleerd dat de vitalste praktisch nooit last krijgen van deze mijt, terwijl de zwakste en/of gevoeligste onder de parkieten het steeds weer terug krijgen.

Scaly face oftewel schurfmijt is niet erfelijk, het is immers een dier dat zich in de huid invreet en weelderig gangen graaft onder de opperhuid van de niet bevederde plaatsen en hun afval deponeren op oogranden, snavel, bekhoeken, hielen en aarsopening, wat de indruk geeft als waren het wratten.

De genezing van schurfmijt is heel eenvoudig en bij een goede behandeling is de vogel zijn vraatzuchtige poliepen snel kwijt en zal deze ook weer zijn glanzende vederpartij terugkrijgen en weer helder uit zijn ogen gaan kijken.

Allereerst zet men de vogel in een TT-kooi, zodat het uitvangen zonder veel paniek gebeuren kan. Iedere dag tipt men de plaatsen waar de mijt zich ophoudt met een weinig penicilline oogzalf. Het kan geen kwaad als de zalf te dicht bij het oog komt, daar deze zalf het oog niet zal irriteren. Deze oogzalf laat zich zeer gemakkelijk uitsmeren, en met één tube kan men honderden vogels genezen. Het moet wel iedere dag opnieuw gedaan worden, en na ± acht dagen zal de vogel genezen zijn. Het kan echter geen kwaad van tijd tot tijd de vogels, die een erg droge snavel hebben, even in te smeren met zalf. Snavels van grasparkieten moeten glanzen.

Schurfmijt houdt niet van een vette huid, en deze

zullen dan ook nooit stand houden als men zorgt door een juiste voeding, die onze vogels nodig hebben, een gladde en soepele huid te houden.

Ondervinding leerde mij dat dierlijke vetten de vogels een gezonde huid gaven. Sinds ik universeelvoer (het bekende nachtegalenvoer) aan al mijn parkieten verstrek, hebben mijn vogels nooit meer last van scaly face. Ook mijn clubvrienden hebben deze ervaring opgedaan.

Zorgt u daarom dat het hele jaar door steeds een weinig universeelvoer in het bereik staat van uw vogels en controleer steeds of uw vogels geen te droge huid hebben. Mocht dit het geval zijn, dan direct even insmeren en geef ook af en toe een weinig volle melk te drinken. Ook melk heeft dierlijke vetten en eiwitten; denkt u maar MELK MOET. Voor meer kennis, wordt lid van de speciaal parkietenclub van de NBvV.

Vraag:

Is er een boek in de handel over het wel of niet vruchtbaar zijn van bastaarden?

Is er een regel dat bastaarden wel of niet vruchtbaar zijn of pas na een paar jaar? Bijv. een kanarie en een kapoetsensijs. Zijn hierbij de mannen of de poppen vruchtbaar of allebei? Ik bedoel hier de jongen die uit dit stel geboren worden en hetzelfde geldt voor een kanarie x een groenling. En kunt u mij vertellen wat hybriden en wat bastaarden zijn?

D. B. te P.

Antwoord:

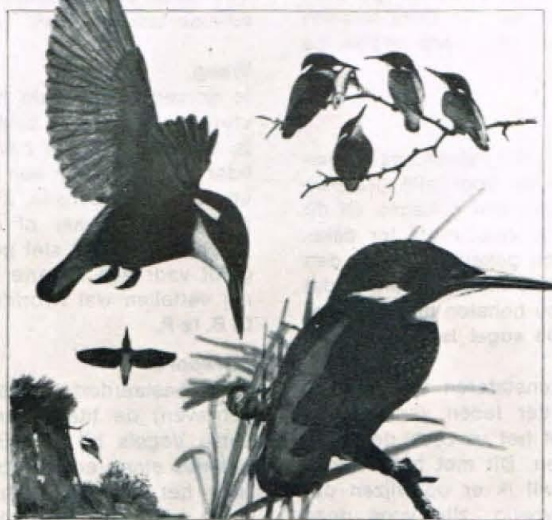
Over bastaarden zijn slechts enkele boekjes geschreven; de titels hiervan kunt u o.a. vinden in Onze Vogels bij de NBvV boekenservice. In deze boekjes staan echter ook al niet veel vermeldingen over het of niet vruchtbaar zijn van bastaarden. Er is echter wel een regel waaruit u zelf kunt opmaken of een bastaard eventueel vruchtbaar is of niet, nl. door af te gaan op de Latijnse benaming der oudervogels. Als voorbeeld o.a. de bastaarden tussen jap. meeuwtjes x verschillende soorten nonnen. Van al deze vogels is de familienaam *Loncllura* en bij bastaardering blijkt nu ook dat vooral de mannelijke nakomelingen vruchtbaar zijn. Dit gaat ook op voor kanarie x kapoetsensijs, waarbij ook de mannelijke nakomelingen weer vruchtbaar zijn. Ook hierbij echter weer uitzonderingen als bijv. mannen die pas op iets oudere leeftijd vruchtbaar worden of soms zelfs wel eens mannen die in het geheel niet vruchtbaar blijken te zijn. U ziet dus dat dit nog wel eens wat moeilijkheden kan opleveren; het is wel een echt geduldwerkje. De bastaarden van kanarie x groenling zijn in een paar enkele gevallen vruchtbaar gebleken (weer de mannen), maar dit is slechts zeer sporadisch voorgekomen. Ook uit de kruising putter x kanarie zijn enkele F.3-vogels bekend.

Omdat de kweker er echter in de meeste gevallen vanuit gaat dat zijn bastaard onvruchtbaar is, worden ze eigenlijk te weinig uitgeprobeerd; het eerste jaar soms wel, maar niet op oudere leeftijd. Als u dus dóór wilt kweken met bepaalde bastaarden, eerst verwantschap vergelijken aan de hand van benaming, daarna in eerste instantie de mannen uitproberen, omdat deze in de praktijk het meest vruchtbaar zijn gebleken.

Uniek vogelherkenningsboek!

Het vogelboek

Het herkennen van de vogels
van onze weiden en wadden, stranden en duinen,
rivieren en meren, bossen en tuinen

Philip Burton & Peter Hayman

Philip Burton & Peter Hayman

Het vogelboek

Als het om het herkennen van vogels gaat is „Het vogelboek“ het beste werk dat u zich wensen kunt. Dankzij de eenvoudige, trefzekere herkenningmethode is het op naam brengen van de vogels al heel gemakkelijk.

Van 300 vogelsoorten, die alle naar onderlinge gelijkenis zijn gegroepeerd, worden uitvoerig de veldkenmerken weergegeven. Honderden kleurrijke afbeeldingen van verenkleed, silhouet, vliegbeeld, karakteristieke houding en kenmerkende lichamelijke details,

ondersteund door duidelijke, informatieve tekst maken „Het vogelboek“ (260 blz.) tot een onafscheidelijke metgezel voor ieder die oog heeft voor het vogelleven in zijn woonomgeving en ver daarbuiten.

Dr. Fop I. Brouwer: „Ik ken eigenlijk geen enkel ander Nederlands vogelboek waarin de veldkenmerken zo uitvoerig en gedetailleerd zijn weergegeven... een grote aanwinst voor onze avifaunistische literatuur.
f 57,50

Verkrijgbaar in de boekhandel

ZOMER & KEUNING BOEKEN – WAGENINGEN

parijse fris 

door A. L. van Liempd

In oktober is het precies 100 jaar geleden dat in Parijs voor het eerst een tentoonstelling voor uitsluitend fris -rassen werd gehouden. Door deze show en het samengaan van verschillende kwekers is men tot een standaardomschrijving van de Parijse Frisé gekomen.

Dit ras steekt wat grootte en frisering aangaat ver boven de andere gefriseerden uit. De meest bekende fris -rassen zijn, naast de Parijse, de Noord- en Zuidhollandse, de padovan en de Italiaanse kleurfris . De andere rassen zijn tot op heden nog niet zo bekend. Helaas zijn in ons land nog niet zóveel goede Parijse Frisés, terwijl er bovendien nogal wat gekruist zijn met de Noordhollandse en dat is jammer. We zullen hieraan wat moeten doen en er zorg voor dienen te dragen dat de raszuiverheid behouden blijft. Het is opvallend dat in Zuid-Italië en in Brazilië de Parijse Frisés groter zijn dan hier in het Westen. Als we hier een vogel van 19 cm zien is het al een grote; in Italië en Brazilië doet 22   23 cm ook mee.

De eisen voor een tentoonstelling zijn niet gering. Internationaal zijn er maar liefst 13 rubrieken waarop de vogel beoordeeld moet worden. Onze technische commissie heeft dat aantal rubrieken teruggebracht tot 8 en dit geeft een ander beeld. Immers, rubrieken van 2 en 3 punten hebben geen enkele zin en als men dan van dergelijke rubrieken ook nog punten moet aftrekken blijft er helemaal niets over en meestal worden in deze rubrieken dan ook de volle 2 of 3 punten gegeven. Met andere woorden: die rubrieken worden niet gebruikt en zijn dan ook zinloos.

Ondanks deze vereenvoudiging van de keuring valt het toch niet mee om goede exemplaren te brengen die aan de eisen voldoen. Het is misschien wel daarom dat we ze zo weinig zien. Voor de ervaren kweker ligt hier een prachtig terrein om te tonen wat met juiste en doelbewuste kweek gepresteerd kan worden. We zullen de rubrieken zo eens even doorlopen. U kunt ze ook vinden in de standardeisen welke op het bondsbureau verkrijgbaar zijn. De houding moet recht en fier zijn. Een vogel die in elkaar zit is bij voorbaat uitgeschakeld. De grootte moet minimaal 19 cm zijn, een maximum is niet

voorgescreven. Met jonge vogels is dat wel een probleem, omdat ze, zoals ook bij verscheidene andere rassen, pas na een jaar zijn uitgegroeid.

De frisering wordt onderverdeeld in drie rubrieken. De dekmantel (rug-frisering): De mantelveren moeten vertrekken vanaf het midden van de rug, zodat er op de rug een rechte scheiding valt waar te nemen. De bevedering moet zich om de schouders en over de vleugels buigen. Dit alles moet geheel symetrisch zijn.

De vinnen: Deze moeten symetrisch in opwaartse richting groeien en samenkomen met de frisering van de dekmantel. Vanuit de staart groeien langs de staart gebogen krulveren, de zogenaamde haneveren. Deze moeten goed zichtbaar zijn. De borstfrisering moet sterk ontwikkeld zijn en van opzij naar voren groeien zodat zij op het midden van de borst weer samenkomen. Deze borstfrisering kan niet lang genoeg zijn en moet ook zo lang mogelijk beginnen. De kop van de Parijse Frisé moet goed ontwikkeld zijn; een kleine kop is absoluut fout.

Bij de kopfrisuur onderscheiden we duidelijk twee typen. De eerste met een scheidingslijn en langs beide zijden van de kop een krulbevedering; er zijn er ook waar de frisering als het ware naar een zijde loopt. Het tweede type heeft een kopfrisuur vanaf

het midden van de kop naar achteren en naar de veren in de nekstreek omhoog, zodat er een mooie kap wordt gevormd. Dit laatste type is zeker wel de mooiste. Zie afbeelding.

De benen moeten krachtig en goed ontwikkeld zijn en indien de nagels als een kurktrekker gekruld zijn is dat een pluspunt. Bij jonge vogels zal dit in mindere mate voorkomen, bij oudere vogels is het een van de raskenmerken.

De staart moet lang en breed zijn. Ten slotte de rubriek algemene indruk. Hierbij komt de raszuiverheid ter sprake en voor velen zal dit probleem al groot genoeg zijn.

Voor het kweken met deze vogels moet men over ruime broedkooien beschikken met als minimale afmetingen 70 x 40 x 40 cm. Zoals u kunt verwachten, moet de temperatuur worden aangepast en zeker niet beneden de 15 graden Celsius komen. Men kan het best paarsgewijs kweken. Het samenstellen van de fokparen eist wel enige kennis en wordt bemoeilijkt omdat men geen ruime keus heeft. Denk echter niet dat men altijd twee topvogels aan elkaar moet paren om goede nakomelingen te verkrijgen. Het is dikwijls beter om exemplaren waarvan de een iets te veel heeft te koppelen aan een welke iets te weinig heeft. De afstamming is echter wel erg belangrijk. Een ding is zeker, paar in elk geval een Parijse Frisé aan een Parijse Frisé en niet omdat men toevallig niets anders heeft aan een Noord Hollandse. U schiet er niets mee op en de leek die de vogels koopt is ook bedrogen.

Voor u de fokparen in de broedkooi plaatst, kijk dan vooral of de zitstokken goed vast zitten en niet kunnen draaien. Let er ook op dat de nagels van de vogels nergens tussen kunnen komen. Indien ze te lang zijn kunt u ze knippen. Houd ook altijd een koppel gewone kanaries bij de hand want de Parijse Frisés staan niet bekend als goede voedsters.

Door zijn grootte en de snelle groei welke de jonge vogels doormaken kan men het opfokvoer wat verzwaren, al moet men dit natuurlijk niet te gek maken. Het dient zeker aanbeveling om het fokvoer iedere dag, tot na de rui, te blijven geven om daarna pas over te schakelen op krachtvoer.

Het opkooien moet men de vogels al vroeg aanwennen. Het beste is om de TT-kooi, de open kooi, in de vlucht te hangen en hierin wat groenvoer of een andere versnapering te leggen. De vogels zullen dan eigener beweging in die kooi komen en daar zodoende vlug aan wennen. Indien men de vogel na de rui in een broedkooi plaatst en daarvoor een open TT-kooi aanbrengt, zal de vogel automatisch steeds in die TT-kooi verblijven. Het voordeel is dan dat u de vogel niet in uw handen behoeft te nemen. Dit is uitermate belangrijk voor het gevederte want bij de gefriseerden is de bevedering snel beschadigd en dat is katastrofaal. Laat de vogel voor u hem naar de TT brengt ook niet meer baden. Besproei hem liever met een verstuiver.

De TT-zaal zal niet koud mogen zijn. De vogel zal zich bij een temperatuur van 18 tot 20 graden Celsius het beste tonen.

Parijse Frisés zijn geen gemakkelijke vogels maar wel vogels voor de echte liefhebber. Met aandacht en toewijding is er zeker veel succes mee te behalen en dat wens ik u van harte toe.

NIEUW! NIEUW! NIEUW! NIEUW!

de ADR

Natuurgetrouwe schemering in uw volière, door de ADR. (Autom. Dim-Regelaar). Volautomatisch in 30 min. van donker naar licht en van licht naar donker. D.m.v. gloeilampen, in combinatie met TL, van 60-1000 watt. Met of zonder ingebouwde schakelklok. Prijzen vanaf Hfl. 180,- of Bfr. 2575. incl. BTW en verz.k. onder rembours.

Documentatie d.m.v. briefkaart aan:

ADGEOF - Oenenburgweg 278 - Nunspeet - Holland
Telefoon 03412-42 45 (ook 's-avonds)

Bird specialist

Geheel vrijblijvend kunnen wij aanbieden: Frisé kanaries (import) in de kleuren rood, wit en bont. Norwich, Borders, Glosters, Yorkshires, Lizards en alle kleuren Hollandse kanaries. Verder: Lories in diverse soorten, papegaaien, diverse soorten Zuidamerikaanse parkieten, Australische parkieten, Ara's, verschillende soorten vinkjes, etc. Tevens vragen wij diverse soorten vogels te koop, eventueel mogelijkheid tot inruiling.

**Blankestijn's
Pet Farm B.V.**

Dahliastraat 39, Veenendaal
Telefoon (08385) 1 23 67

Op deze tekening zien we een volière met aangebouwd nachthok c.q. broedgelegenheid.

Het aangebouwde nachthok zien we op deze tekening met een frontaanzicht zonder en met een frontaanzicht mét volière (tekeningen midden). De achterkant (dit is het linkergedeelte van het zijaanzicht) houden we gesloten. We kunnen dit nachthok optrekken van houten rabatdelen of evt. van steen.

We plaatsen hier een deur in en dan aan de frontzijde een raam. Aan de kant van het raam gaan we nu de volière optrekken. Dit kan een ieder doen, aangepast aan de ruimte die hij/zij heeft. Voorts maken we langs de volière nog een „bloembak”. We metselen gewoonweg een halfsteens muurtje van 3 à 4 lagen voor de volière, met de zijanten aansluitend ennerzijds aan het nachthok, anderzijds naar de volière toe (zie bovenaanzicht).

De tekening spreekt, dacht ik, voor de rest voor zichzelf. U kunt natuurlijk wijzigingen aanbrengen en evt. veranderingen in de maten en vormen. Mocht u voorts een aangepaste tekening wensen dan kunt u mij te allen tijde benaderen en evt. te hulp roepen.

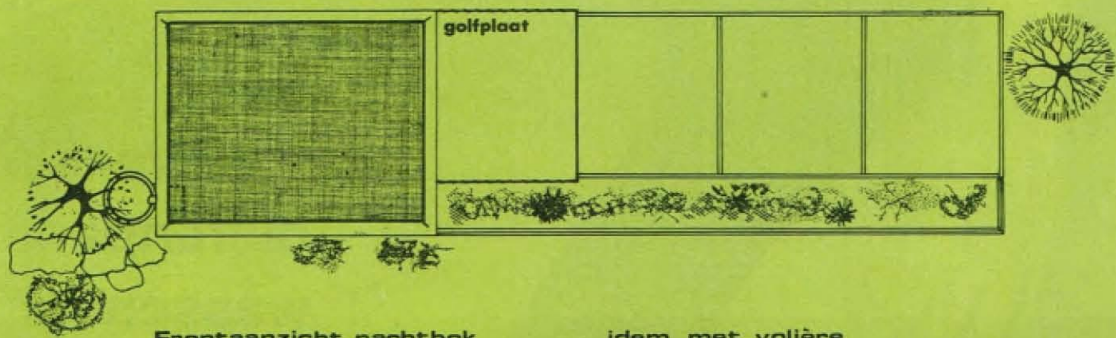
De indeling binnen in de volière hangt natuurlijk af van het hoort vogels dat u houdt, of gaat houden. Hier zijn natuurlijk tal van mogelijkheden, die u kunt gebruiken (raadpleeg de rubriek: BEPLANTING IN EN OM DE VOLIÈRE).

Rest mij deze keer u succes te wensen bij de evt. bouw van deze volière, met sportgroeten van:

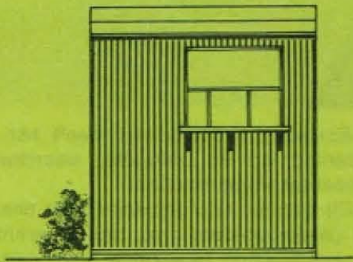
C. Booster

**1 VOLIÈRE MET AANGEBOUWD NACHTHOK e.q. SCHUURTJE VOOR
BROEDGELENHEID**

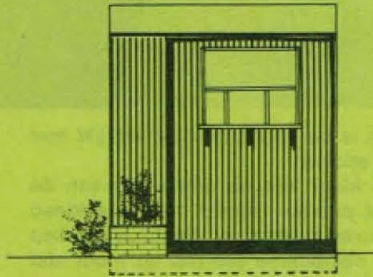
Bovenaanzicht

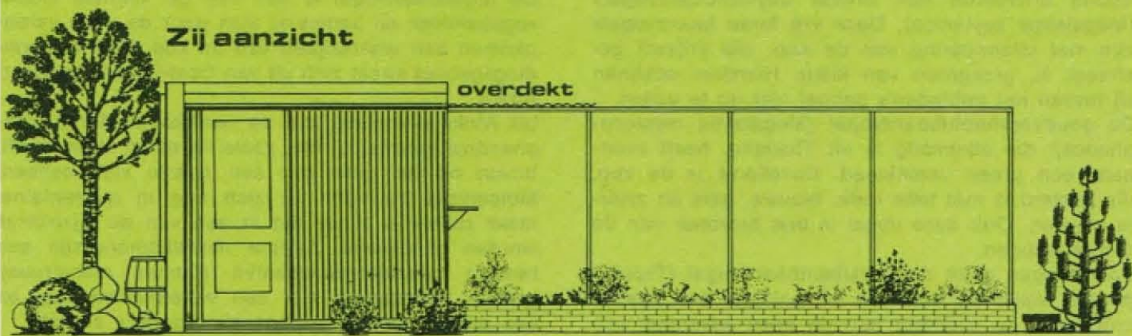
Frontaanzicht nachthok

idem met volièrre

Zij aanzicht

ssel

nieuws uit dierenpark wassenaar

Afgelopen maanden is de vogelcollectie verrijkt met een aantal nieuwe soorten.

Bijzonder fraai van kleur zijn de mannetjes van de Irene bulbul (Irena puella). Hoewel het verenkleed slechts uit twee kleuren bestaat, nl. felblauw en diep fluweelzwart, is de combinatie hiervan zo mooi, dat de Engelsen hen zelfs sprookjesvogel noemen.

Voorts arriveerde een drietal Ceylon-baardvogels (Megalaima zeylanica). Deze vrij forse baardvogels zijn met uitzondering van de kop, die grijswit gestreept is, grasgroen van kleur. Hierdoor schijnen zij tussen het gebladerte geheel niet op te vallen.

De goudvoorhoofdbaarvogel (Megalaima mystacophanos), die afkomstig is uit Thailand, heeft eveneens een groen verenkleed. Opvallend is de kop, die gesierd is met felle rode, blauwe, gele en zwarte vlekken. Ook deze vogel is een bewoner van de dichte wouden.

Daarentegen geeft de Levallantbaardvogel (Trachyphonus vaillantii), waarvan wij onlangs een paartje ontvingen, de voorkeur aan de open savannen van Zuid-Afrika. Deze grondbewonende baardvogel, die vanwege zijn fraai gevlekte vleugels ook wel drupelplekbaardvogel wordt genoemd, houdt zich op in de nabijheid van termietenheuvels.

Een andere baardvogelsoort, waarvan wij onlangs een paartje ontvingen, is de oranjevoorhoofdbaarvogel (Capito squamata). Deze kleine baardvogels die met uitzondering van een geel-witte borst en oranje voorhoofd geheel zwart van kleur zijn, bewonen de met dichte struiken bedekte streken in

West-Ecuador. Het vrouwtje heeft een fijne streepjesteekening op de vleugels, waardoor een soort schubbentekening ontstaat.

Eindelijk zijn wij erin geslaagd voor onze jufferkraanvogel (Anthropoidesvirgo), die al jarenlang een van onze vogelweiden bewoonde, een viertal soortgenoten te bemachtigen.

De jufferkraanvogel is een van de kleinste kraanvogelsoorten en kenmerkt zich door de witte verenpluimen aan weerszijden van de kop. Hun verspreidingsgebied strekt zich uit van Oost-Siberië tot Oost-Afrika.

Uit Afrika afkomstig zijn de zwartkopplevier (Stephanibyx coronatus) die, zoals de naam al aangeeft, boven op de witte kop een zwarte vlek hebben. Momenteel bevinden zij zich nog in quarantaine, maar zullen te zijner tijd in een van de zijvliëres worden gehuisvest. Andere nieuwkomers zijn een tweetal zwartoor-papegaaien (Piones menstruus), groene papegaaien met een violetblauwe kop, en een drietal Schrank's-tangara's (Tangara schranki).

Tot de meest belangrijke geboorten, die de afgelopen periode in de Louise-hal plaatsvonden behoren die van een drietal Bali-spreeuwen (Leucopsar rothschildi) en enkele Japanse kwartels (Coturnix japonica). In een van de broedmachines, waarin zich momenteel tientallen eieren van diverse fazante- en eendesoorten bevinden, kroop de eerste Elliot-fazant (Syrmaticus ellioti) uit het ei, waarna er nog vele volgden.

De

theoretische kennis van de kleurkanariekeek... overbodige luxe of noodzaak?

6. De vererving van een DOMINANTE FACTOR

Als we eerst nog eens een samenvatting geven van hetgeen tot nu toe in deze serie is behandeld, dan zien we het volgende:

- a. Iedere vogel bezit dubbel een erfelijke eigenschap of factor, waarbij een zeer belangrijke uitzondering voorlopig buiten beschouwing wordt gelaten.
- b. Een factor kan op drie verschillende wijzen in een vogel aanwezig zijn:
 1. dubbel als wildvorm,
 2. dubbel als mutant,
 3. zowel als wildvorm als mutant.
- c. Een mutant kan zich ten opzichte van z'n wildvorm op verschillende manieren gedragen:
 1. dominant (overheersend),
 2. intermediair (onvolledig dominant),
 3. recessief (terugtrekkend).

Nu is iedere kweker uiteraard meer gebaat bij het praktisch toepassen van deze kennis; daarom zal in dit artikel op een zo populair mogelijke wijze worden beschreven hoe een dominante factor in de praktijk zal vererven.

Onder een dominante factor verstaan we een erfelijke eigenschap waarvan de mutant een sterkere werking heeft dan de wildvorm, wat in de praktijk neerkomt op het verschijnsel dat een vogel, die in het bezit is van een dergelijke mutant nooit de wildvorm in z'n uiterlijk zal laten zien.

In de praktijk van de kleurkanariekeek kennen we twee van dergelijke factoren, nl. de INTENSIEF-FACTOR en de DOMINANT-WIT FACTOR.

Om nu nader uiteen te zetten hoe deze factoren van de ene generatie op de volgende worden overgedragen, zullen we als voorbeeld de Dominant-Wit factor nemen, daar de naam van deze factor overeenkomt met het gedrag van z'n mutant.

De oorspronkelijke werking van deze factor, de wildvorm, veroorzaakt in de bevedering van de vogels de kleur „niet wit“.

Dit is even een vreemde aanduiding, maar hiermee wordt bedoeld dat de wildvorm geen invloed heeft op de oorspronkelijke lichte kleurstoffen van de bevedering, bij kanaries dus geel of oranje-rood.

De mutant van dezelfde factor veroorzaakt evenwel in de bevedering een witte kleur die we kennen onder de naam Dominant-Wit.

We zien dan ook dat bij dergelijke vogels de oorspronkelijke kleur nagenoeg geheel verdwenen is.

De vererving

Als we eerst als voorbeeld nemen de paring van twee vogels die beide dubbel de wildvorm bezitten en we geven deze wildvorm aan met de letters „CB+“ (CB = Carotinoïde Beletter) dan zien we schematisch het volgende:

MAN		POP
CB+ CB+	x	CB+ CB+
		CB+ CB+

Hieruit blijkt dus dat alle jonge vogels die uit deze paring worden geboren weer dubbel de wildvorm bezitten en dus „niet wit“ maar geel of oranje-rood zullen zijn.

Dit brengt ons dan direkt al weer terug bij de praktijk waarbij we stellen: „Uit de paring van twee gele of oranje-rode vogels worden nooit Dominant-Witte gekweekt.“

Een vogel kan in het bezit zijn van zowel de wildvorm als de mutant van één en dezelfde factor. Als we dit nu toepassen bij een dominante factor, dan kunnen we dit ook weer schematisch aangeven, waarbij we de wildvorm aangeven met het symbool „CB+“ en de mutant als „CB“. We krijgen dan:

CB+ CB
WILDVORM MUTANT

Nu is reeds gesteld dat de mutant sterker is dan de wildvorm. Dit heeft tot gevolg dat de in schema gezette vogel uiterlijk al Dominant-Wit is. In de praktijk spreken we dan ook van een Dom.-witte vogel die in staat is geel of oranje-rood te vererven. Deze mogelijkheid kunnen we als regel nog wel waarnemen als de zgn. „aanslag“ op schouder of vleugeltoppen. Op die plaatsen zien we dan de verborgen kleur, welke de vogel oorspronkelijk bezat.

In bovenstaand schema zien we twee vormen van een factor. Hieruit volgt dat de Dominant-witte vogel dus nooit homozygoot is.

Nemen we als tweede voorbeeld de paring van een gele vogel maal een Dominant-witte, dus dubbel de wildvorm maal een combinatie van de wildvorm en z'n mutant, dan is het onderstaande mogelijk:

geel		wit
CB+ CB+		CB+ CB
CB+ CB+	x	CB+ CB
geel		wit

Hieruit blijkt dus dat na het maken van een zgn. kansberekening 50% gele vogels en 50% dominant-witte vogels kunnen worden verwacht. Het maakt in de praktijk niets uit of nu de man of de pop geel is, de uitkomst blijft gelijk.

Een derde mogelijkheid is de paring van twee Dominant-witte vogels, dus een paring met twee vogels die beide zowel de wildvorm als de mutant van een dominante factor bezitten. Zetten we dit weer in een schema, dan krijgen we:

wit		wit
CB+ CB	x	CB+ CB
CB+ CB+	x	CB CB
geel		lethaal

We zien nu dat van de mogelijke combinaties:

25% „niet wit“ (geel) is,

50% dominant-wit is,

25% dubbel de mutant van de dominante factor ontvangt.

Bij deze laatste 25% is dus dubbel de sterkere werking van de mutant aanwezig. Deze versterkte werking heeft tot gevolg dat de kans zeer groot is dat er een zgn. „lethale“, d.i. dodelijke, werking optreedt, waardoor deze te verwachten vogels als kiem in het ei reeds afsterven of na uitkomen van de eieren geen levensvatbaarheid bezitten.

Hendrik K.

alles wat fladdert
vliegt, tjipt en zingt
is in de wolken
met Bogena.

Bogena heeft naam gemaakt
als all round vogelverzorger.

Wie van z'n vogels houdt gunt
ze het beste.

Voedings-, verzorgings- en
geneesmiddelen van
Bogena, dus.

 bogena

Bogena B.V., Sluisweg 2, Waalwijk (N.B.),
Tel.: 04160 - 36992.

japanse meeuwen

Tekst en foto: Joh. van Dijk

De getekende Japanse meeuwen

In wezen hebben we hier te doen met een bonte japanse meeuw die ook symetrisch getekend moet zijn. Het verschil ligt in het feit, dat bij getekende meeuwen het patroon in de standaard is omschreven, terwijl bij de symetrische bonte de liefhebber de vrijheid is gelaten zelf te creëren.

Het kweken van getekende meeuwen wordt maar door weinig liefhebbers bedreven en dit is ook niet zo verwonderlijk, want het zijn echt niet de gemakkelijkste kleurslagen.

De wtkop

Dit is de eenvoudigste vorm en tevens het basispatroon van alle getekende meeuwen. Dit is ook de vorm met de minste tekening. Op de rug heeft deze vogel een gepigmenteerde driehoek, het zgn. zadel. Ook de broekbevedering is gemelanieerd en verder is op de stuit een lichte pigmentatie zichtbaar. Voor de rest is de vogel in alle onderdelen zuiver wit.

Getekende meeuwen worden net als de symetrische bonten alleen gevraagd in de kleuren donkerbruin, roodbruin, mokka en grijs. In de praktijk komt het er op neer dat we alleen de eerste twee tegenkomen. Hoewel de wtkop de eenvoudigste vorm is, moet men echt niet menen dat de kweek ook eenvoudig is. Het aantal jongen zal niet afwijken van de andere kleurslagen, maar het aantal dat aan de standardeisen voldoet, belooft niet meer dan misschien 10%. Toch zullen uit de overige jongen wel diverse vogels geschikt zijn voor de doorkweek. Het is een eerste vereiste om stammen van deze vogels op te bouwen en daarbij zal gerichte inteelt vaak noodzakelijk zijn.

Het aankopen van zgn. vreemd bloed zal in de praktijk vaak funest blijken te zijn, omdat er dan een bontpatroon wordt binnengehaald, dat erfelijk afwijkt van de eigen stam. Een goede selectie op formaat en vitaliteit is natuurlijk bij inteelt wel zeer belangrijk. Bij de kweek is mij gebleken dat de poppen meer verantwoordelijk zijn voor een goed bontpa-

troon dan de mannen. Met andere woorden: een goed getekende pop is zeer waardevol voor de kweek.

Ook zullen uit de kweek met getekende meeuwen steeds witte vogels komen, die op zichzelf al leuk kunnen zijn voor de TT, maar bovendien zijn ze goed bruikbaar bij de kweek van onze getekenden, omdat ze wel een tekeningspatroon maskeren (= erfelijke aanleg er voor).

Bonte snavels en poten aan deze vogels zijn te allen tijde fout. Toch is dit een euvel dat gemakkelijk optreedt, net als dit het geval is met de staart, waar gemakkelijk pigmentatie optreedt in de vorm van een of meer witte pennen. Persoonlijk ben ik altijd al blij als ik bij de nestjongen vogels ontdek met een geheel witte staart. Heel vaak hebben deze vogels ook een vleeskleurige snavel.

Hoewel bonte poten en snavels bij alle getekenden fout is, zal het bij de donkerbruin-getekenden veel meer opvallen dan bij de roodbruin-getekenden. Maar als fout tellen ze bij beide even zwaar.

Op bijgaande foto kijkt u een aardige indruk van een getekende wtkop in het roodbruin. Een mooi gevormd zadel en gepigmenteerde broekbevedering, maar als u goed kijkt, dan valt het u op dat er nog sprake is van bontheid in de snavelbasis.

De keuring

De getekende meeuwen worden op het rose keurbriefje gekeurd in schaal 2. Het accent ligt bij deze schaal nl. op de tekening. Theoretisch staan de keurmeester hier 35 punten beschikbaar, maar in de praktijk zal dit nooit hoger komen dan 33, wat gegeven kan worden aan een vogel van 92 punten.

Ook hier geldt weer wat ik in een eerder artikel schreef, dat men het formaat ook hier weer moeilijk op kan vijzelen door inkruisen van nonachtigen, zodat we eigenlijk hier ook niet het formaat mogen eisen van de zgn. volkleuren. Wel zal de kweker alles in het werk moeten stellen om degeneratie van zijn stam tegen te gaan en dus sterke en krachtige vogels aan te houden bij de opbouw van zijn stam. Dat de witte veervelden tijdens de keuring ook werkelijk wit zijn, daar kan de kweker zelf veel aan doen, door zijn vogels veel te laten baden of te spuiten met lauw water, waarin een beetje magnesiumpoeder is opgelost. Dit laatste maakt de bevedering mooi glanzend en pas dan ziet een vogel er prachtig uit.

Nog even terugkomend op dat eventuele bont in snavel of poten: dit wordt bestraft in de rubriek kleur. Hier zit namelijk pigment op een plaats waar het niet mag zitten; waar een blanke vleeskleur wordt geëist, en dus een kleurfout. De rubrieken poten en snavel zijn bestemd voor fouten aan de hoornachtige delen, zoals bijv. lange nagels of ontbreken van nagels of tenen en een ruwe snavel.

Voor de getekende meeuwen dienen met feeling gekeurd te worden en het is dan ook een verheugend feit dat steeds meer keurmeesters zich via een cursus zich gaan specialiseren of hebben gespecialiseerd in het keuren van bepaalde standaardvogels. We komen dan ongetwijfeld tot een grotere eenheid tijdens de keuring en men zal waarschijnlijk ook door het houden van lezingen meer liefde kunnen kweken voor bepaalde vogels en richtlijnen kunnen geven voor de kweek.

belangrijke mededelingen

ALGEMENE VERGADERING 1977

Op 14 mei jl. vond in het Jaarbeurscongrescentrum te Utrecht de Algemene Vergadering 1977 plaats. Ook nu weer in een prettige, zakelijke en constructieve sfeer. De **jaarverslagen** van de secretaris en de penningmeester werden zonder enige aanmerking goedgekeurd. Ook de **begroting** voor 1977 werd onveranderd vastgesteld.

Bestuursverkiezing: Voorzitter A. L. van Liempd werd bij acclamatie herkozen.

BESLUITEN

Contributie: Met algemene stemmen werd de contributie ingaande 1 juli 1977 tot en met 31 december 1978 ongewijzigd vastgesteld. Dit betekent dat deze tot en met laatstgenoemde datum zal worden gehandhaafd op f 4,— per lid per kwartaal; jeugdleden tot 18 jaar f 2,— per kwartaal.

Reductie contributie 65-plussers: Een gereduceerde contributie voor leden van 65 jaar en ouder werd met overgrote meerderheid van stemmen verworpen.

Vraagprogramma: Het bondsvraagprogramma, zoals dat jaarlijks in de groene inlage van het julinummer van dit maandblad wordt gepubliceerd, is **bindend** voor regionale, nationale en internationale tentoonstellingen, alsmede voor districtswedstrijden en bondskampioen. Voorheen was het vraagprogramma alleen bindend voor districtstentoonstellingen en bondskampioenschappen. Uitbreiding van deze bepaling houdt in dat afdelingen, welke ingaande het komende TT-seizoen een regionale, nationale of internationale tentoonstelling organiseren, geen eigen vraagprogramma meer mogen samenstellen, maar verplicht zijn om **alle** vogels die in de onderscheidelijke hoofdgroepen worden genoemd te accepteren, zonder uitsluiting van bepaalde hoofdgroepen, groepen of klassen.

Deelname aan districtstentoonstellingen: In artikel 16 onder d van het reglement voor de tentoonstellingen is gesteld dat aan districtstentoonstellingen alleen leden kunnen deelnemen die in het betreffende district woonachtig zijn. Besloten is om ten behoeve van de zogenaamde **grensgevallen** een regeling te treffen. Ontheffing van het vorenstaande bepaalde kan worden verleend indien het lid niet verder dan **5 km** woonachtig is van de grens welke de beide districten scheidt. Het betreffende lid dient persoonlijk deze ontheffing schriftelijk aan te vragen en deze aanvraag met redenen te omkleeden. De aanvraag moet uiterlijk 1 september a.s. op het bondsbureau zijn ontvangen. In de onderhavige gevallen zal de aanvrager schriftelijk ontheffing verkrijgen en een afschrift daarvan zal worden toegezonden aan de districtsvorzitters van beide districten. Zij die een ontheffing hebben ontvangen mogen dan niet deelnemen aan de districtstentoonstelling van het district waarin zij woonachtig zijn.

Mailing

Direct na de vakantieperiode zal elke afdelingssecretaris een exemplaar van de notulen van de algemene vergadering 1977 ontvangen. Daarbij zal dan tevens worden gevoegd: Verzekeringsformulier tentoonstellingen 1977/1978; Aanvraagformulier tentoonstelling 1978/1979; Formulier opgave tekort keurmeesters seizoen 1977/1978; Voorlichtingsbulletin etc.

Zij die op tijd de ringen voor het seizoen 1978 in hun bezit willen hebben, dienen er voor zorg te dragen dat hun bestelling uiterlijk op 15 september a.s. in het bezit is van de ringencommissaris van de afdeling waarvan ze lid zijn. De bestellingen aan de ringencommissaris moeten schriftelijk worden opgegeven met gebruikmaking van het speciale ringenbestelformulier dat op de binnenkant van de wikkels OM het JULINUMMER zal worden gedrukt. Wees dus zuinig op die wikkels. Voor hen die per abuis toch de wikkels zijn kwijtgeraakt en dus ook het bestelformuliertje zal worden gedrukt op de wikkels van het daaropvolgende augustusnummer. Gedachtig de spreuk dat een ezel zich niet tweemaal aan dezelfde steen stoot, moet dat voldoende zijn.

NIEUWE TT-KOOIEN

Thans heeft het bondsbestuur samen met de technische commissies een nieuwe standaard TT-kooi in studie. De vraag daarnaar is erg groot en wel om verschillende redenen.

Kwekers van Vorm- en postuurkanaries, Europese vogels, bastaarden, tropische zaadeters en agaporniden, zitten heel vaak met de moeilijkheid niet te weten in welke kooi hun vogels ter keuring worden voorgedragen, omdat er nog geen standaardkooi voor die vogels is voorgeschreven.

Voor kleurkanaries is wel een standaard TT-kooi voorgeschreven, maar door de ontwikkeling van de kleurkanarie is deze inmiddels wel te klein. U dient te weten dat de huidige kleurkanarie 13 tot 14 cm groot is. Wanneer u daarbij in ogenschouw neemt dat de TT-kleurkooi van nu een **buitenwerkse** diepte maat heeft van 13 cm, spreekt dat duidelijke taal. Al met al aanleiding voor het bondsbestuur om gevolg te geven aan de vele verzoeken en zich ernstig in deze materie te verdiepen. De mogelijkheid om te komen tot slechts één voorgeschreven TT-kooi voor alle vogels, behalve voor grote parkieten, duiven en kwartels, zal zeker de moeite van een serieuze en diepgaande studie waard zijn.

Mocht men tot een besluit komen, en dat zal ongetwijfeld wel, dan zal zeer zeker een erg ruime overgangperiode — gedacht wordt aan 7 tot 10 jaar — in acht worden genomen. Zover is het echter allemaal nog niet. Wel is het verstandig om nu al ernstig rekening te houden met eventuele aankoop of aanmaak van TT-kooien. Zo mogelijk zou het goed zijn om voorlopig even af te wachten en zich desnoods het komende TT-seizoen te behelpen.

Zodra het onderzoek voltooid is, zal nadere informatie volgen. Eerder kan er nog weinig over worden gezegd. Voor het komende TT-seizoen zal in elk geval de thans voorgeschreven regels betreffende de TT-kooien worden gehandhaafd.

KEURMEESTERS

Gelieve de navolgende wijzigingen in uw keurmeesterslijst aan te brengen:

Vorm- en postuur: H. Ueffing, Dietrichstr. 18, Bocholt, tel. 0949 - 28 71.4 38 00.

Tropen: P. J. Albers is verhuisd naar Valendresseweg 173, Wijchen.

D. A. Duivis heeft ander telefoonnummer, nl. 076 - 81 20 19.

Kleur: A. C. van Beveren is telefonisch bereikbaar onder nr. 08385 - 1 69 82.

Vervolg op pagina 286

NIEUW

NIEUW

Kappelle's Krachtvoer "K.K."
VOOR ALLE PARKIETACHTIGEN
speciaal geschikt voor:
GROTE PARKIETEN

Verkrijgbaar in geheel nieuwe VERSHOUDENDE VERPAKKING. Prijs per kg. pak f. 4,50. Vraagt uw leverancier.

FA. JAN D. KAPPELLE & ZN.
Postbus 2 - Deventer - Tel. 05700-139 27

"ANIMALI"

INTERNATIONAAL VOGEL- EN APENPARK
POSTBUS 291 - ROOSTENLAAN 303
TELEFOON 040-113738 - EINDHOVEN

**STEEDS VOORRADIG EEN
RUIME COLLECTIE TROPISCHE
EN ANDERE PARKVOGELS**

Vraagt onze uitgebreide nieuwe prijslijst

Vogelliefhebbers bezoekt ons park!
Verkoop ook gedurende het weekeinde!

ORNI-MONDO p.v.b.a.

- Engelse POSTUURKANARIES (rechtstreekse import) - ook prima BELGISCHE BULTEN, SCOTCH FANCY, enz. Steeds honderden vogels in stok.
- Wildvang Kapoetsensijs en Boliv. Zwarte Sijs (Spinus cuculatis en sp. atratus).
- Grote variëteit van TROPEN, Ara's Grijs en Groene papegaaien.
- SPORTTROFEEËN, MEDAILLES, ROSETTES (met uw tekst gratis).
- Zaadzifters, Hospitaalkooien, Schakelklokken, Dimmers.
- PROSPECTUS op aanvraag (specificeer wat u wenst).
- STEEDS KOPER VAN UW AUSTRALISCHE PRACHTVINKEN en KANARIES.

116, Muggenberglei - 2100, Deurne -
(Bij Antwerpen) - België
Tel. (van uit Nederland: 09.32.31.21.75.80)

"VERAKA"

Specialiteit in tentoonstellingskooien voor pelsdieren, pluimvee en vogels - Voorfronten in alle maten - Tevens opvouwbaar kooien voor honden, katten, duiven, papegaaien etc.

Bondskooien - Hooiruiven - Voerbakjes

Alles gepuntlast - 100% service.

"VERAKA"

Markstraat 17 - Telefoon 01693 - 1448
Terheijden N.Br.

VOGELHANDEL REIN VAN DER VEEN
POSTBUS 106 - GROTESTRAAT 69 - GOOR

1-1 Napoleontje
1-1 Oranjekaakje
1-1 Loodbekje
1-1 Ekstertje
1-1 Zil. China Kwartels
1-1 China Kwartels
SAMEN FI. 50,-

Verzending
onder
rembours.

Vracht
rekening
koper.

Vraag uitgebreide prijslijst!

's-Maandags de gehele dag gesloten.
's-Zondags van 09.00 tot 13.00 uur geopend.
Donderdags koopavond tot 21.00 uur.

EDELCHEMIE B.V. PANHEEL

vecht voor een schoner milieu

Fabriceert: NEOFLEX-E-3-X, de beproefde frisse INSECTENDODENDE verf voor uw hokken, voliëre, broednesten etc.
Het gebruik van insecticide is 100x minder.

NEVEX het nieuwe spuitmiddel op basis van Pyrethrum. Niet schadelijk. In flessen van 1 liter.

Bel ons op:

telefoon 04747-1469 of 04747-1867

Wij hebben regelmatig voorradig duizenden tropische vogels
Pracht vinken - Parkieten -
Duiven - Kanaries - Papegaaien
Grote Parkieten

's-Zondags van 10 tot 14 uur
geopend.

VOGELHANDEL „BENNY SLAGERS“
DORPSSTRAAT 79 - ENTER (Ov.)
TELEFOON 05478-682

A. P. v. GILS

Abcovensweg 19 - Goirle
Telefoon 013-34 15 79
b.g.g. 013-34 13 28

**In- en verkoop van alle soorten
siervogels. Speciaal Australische
Vinkjes en Parkieten**

Geopend dagelijks 9 tot 12 uur en 13.30 tot 18.00 uur.
Zaterdags tot 16.30 uur - Zondags 10 tot 12 uur.

Waar wacht u nog langer op?

**Gun uw vogels selectief geschoonde
WITTE MOLEN zongerijpte zaden!**

WITTE MOLEN gemengde zaden voor kleur, zang en postuurkanaries, tropische vogels, parkieten en wildzang.
WITTE MOLEN zaadmengsels door onze voedingsdeskundige in de juiste verhoudingen samengesteld en aangepast aan de behoefte van de vogels in het seizoen.

Naast onze sublieme ALLESTERIN-mengsels voor de specialist, een keur van mengsels o.a.:

- Zangzaad Speciaal - Rood 1 - Zwart 1R - Zwart 1R z. hennep.
- Tropischzaad speciaal - Tropischzaad A.P.V. (v. Austr. Prachtvinken)
- Parkietenzaad speciaal - Parkietenzaad grof
- Wildzangzaad E.S. (eigen samenstelling)

VOGELLIEFHEBBERS DIE WETEN WAT GOED IS
PASSEN DE VOORDEELREGEL TOE.

Dus Witte Molen zaden!

witte
molen

WITTE MOLEN B.V.
MOLENEIND
MEEUWEN (N.B.)